

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2005

Núm. 63

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 24 de maig del 2005

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 4073/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a propaganda d'un espectacle per part de la Conselleria d'Educació i Cultura. 3006
 - 2) **RGE núm. 4257/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a certamen de tir al plat en rostoll. 3007
 - 3) **RGE núm. 4244/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Josep Camps i Orfila, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a sinistralitat laboral a Menorca. 3008
 - 4) **RGE núm. 4245/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures després de l'accident a la carretera de Valldemossa. 3009
 - 5) **RGE núm. 4246/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Patrícia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a sinistralitat laboral a Eivissa. 3010
 - 6) **RGE núm. 4247/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria del Carme García i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a situació actual de la sinistralitat laboral. 3011
 - 7) **RGE núm. 4264/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a novetats a la
-
-

campanya de la declaració de l'IRPF.

3013

8) RGE núm. 4260/05, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inspecció de joc. 3013

9) RGE núm. 4261/05, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions del servei de joc. 3014

10) RGE núm. 4262/05, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ajuts per pal·liar la sequera. 3015

11) RGE núm. 4258/05, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a venda d'hotels a cadenes hoteleres. 3015

12) RGE núm. 4263/05, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a recuperació del mercat britànic a Menorca. 3016

13) RGE núm. 4259/05, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en marxa del projecte Xarxaseguraib, Internet segura per als menors de les Illes Balears. 3017

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 421/05, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a política educativa del Govern de les Illes Balears. 3018

III. MOCIÓ RGE núm. 4149/05, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a conveni de carreteres, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 1031/05. 3026

IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 8395/04, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a model comunitari en salut mental. 3036

2) RGE núm. 8627/04, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a suport a la candidatura de Madrid per organitzar els Jocs Olímpics del 2012. 3041

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, el primer punt de l'ordre consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitat de resposta oral davant ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 4073/05, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a propaganda d'un espectacle per part de la Conselleria d'Educació i Cultura.

Primera pregunta, RGE núm. 4073/05, ajornada a la sessió anterior, relativa a propaganda d'un espectacle per part de la Conselleria d'Educació, que formula l'Hble. Diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, el passat 28 d'abril la Sra. Joana Rosselló, directora general d'Ordenació i Innovació, va remetre als centres educatius una carta oficial, registre de sortida 3554, on es feia publicitat de l'espectacle *Dreams* del Festival Park. Des del nostre grup podríem considerar acceptable que des d'una direcció general d'Ordenació i Innovació es donés a conèixer i es recomanés alguna exposició,

obra de teatre, pel·lícula amb valors culturals i didàctics, però no ens sembla que un espectacle circense -trapezistes, pallassos, malabaristes- sigui aquest el cas.

Pensa vostè, Sr. Conseller, que és funció de la Conselleria d'Educació fer propaganda d'un espectacle d'aquestes característiques?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, no; jo crec que la conselleria no ha de fer propaganda d'aquest espectacle demanant que es pagui un preu.

És sense cap dubte un error de judici. Jo la percepció que tenia d'una entrevista que aquesta gent m'havia demanat era el fet que era un espectacle gratuït, on es convidava gratuïtament qui hi volgués anar, i si llavors hi havia interès a subscriure's per fer un curs de patinatge sobre gel idò era possible fer-ho. Però naturalment no crec que la conselleria hagi d'actuar d'agent de publicitat de ningú, òbviament.

Per tant diguem que és un error de judici; és el meu punt de vista, és un error de judici. Jo sé que en el seu partit això no és vist així. Jo he hagut de suportar un article d'un militant del seu partit que dona a entendre que cobram una comissió per fer això, però bé, així és la política i així es fan les coses, uns tiren els còrnors i altres rematen.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Seguint amb el símil futbolístic, a vostès idò vol dir que els van fer un senyor gol, un senyor gol. Vostè ha acceptat que era un error, però ha de reconèixer que comença a haver-hi molts d'errors d'aquest tipus, sobretot de part de la Direcció General d'Ordenació i Innovació. S'ho haurien de començar a plantejar.

I, a més, també el que no basta és dir que si hagués estat gratuït ja no hagués tingut importància, perquè açò és part d'una estratègia comercial, és la propaganda d'un centre comercial. Perquè ha de pensar vostè que això està fet amb tota la idea que hi vagin els al·lots, que ho contin als pares, que els pares després hi vagin a comprar, i això és el que trobam més greu de tot aquest assumpte. Per tant jo crec que bé està que reconegui el seu error però que també l'eixampli a tot el que significa potenciar des de la conselleria no tan sols un espectacle sinó un centre comercial molt en concret.

Crec que l'honora haver reconegut l'error, però em sembla que a més d'error haurien també de demanar responsabilitats polítiques al culpable d'haver-lo comès. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

No, efectivament el responsable som jo, i la directora general ha actuat per indicacions meves. Altra cosa és que hi hagi hagut un malentès entre el que a mi m'han contat o jo he entès i el text que finalment ha arribat als centres. Naturalment el responsable som jo i assumeix aquesta responsabilitat, i també assumeix la responsabilitat de fer una revisió sobre tots els llocs on van els alumnes pagant, perquè, clar, no només van a aquest espectacle possible, ni d'ara, això és una cosa que ens hauríem de remuntar i parlàriem d'altres espectacles marítims i d'altres coses que es fan, efectivament.

De totes formes sí que a mi no m'importa reconèixer l'error, però també vull aprofitar per dir que lamentablement hem hagut de sofrir un to inacceptable. Nosaltres tenim molts de defectes, segur, i jo també, naturalment, i no m'importa dir-ho, però no el de cobrar comissions ni dependre del fet que es faci un espectacle a un lloc i hi vagin els alumnes. Digui vostè al militant del seu partit Sr. Marià que no escrigui aquestes beneitures, que no escrigui aquestes beneitures, per favor.

I.2) Pregunta RGE núm. 4257/05, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a certamen de tir al plat en rostoll.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la segona pregunta, RGE núm. 4257/05, relativa a certamen de tir al plat en rostoll, que formula l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. Des del PSM voldríem saber quin suport o col·laboració ha previst o tenia previst el Govern de les Illes Balears per a aquest certamen mundial de tir al plat en rostoll que havia d'organitzar el regidor de turisme de l'Ajuntament de Lluçmajor i que ha fracassat abans de començar i per tant s'ha anul·lat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Rosa Maria Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, concretament per a aquest certamen no hi havia prevista cap ajuda. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. Realment és curiós dir que no hi hagi prevista cap ajuda, perquè jo tenc una revista, *Primer certamen mundial de tiro al plato en rastrojo*, on es fa publicitat del president del Govern de les Illes Balears dient que col·laboraran, on hi ha el regidor de turisme que diu que col·laboraran, on hi ha el director general d'Esports que diu també que col·laboraran. Per tant és realment estrany. Hi ha els logos de totes aquestes entitats i d'altres en aquesta revista; per tant ens estranya que no hi hagués previst res quan hi ha precisament les fotos de tota aquesta gent, hi ha la foto del president del Govern.

I d'altra banda també ens preocupa bastant que s'hagin dignat a sortir a aquestes fotos i formar part del comitè d'honor, presidit per sa majestat el Rei, quan la Casa Real en cap moment no ha manifestat que volgués presidir aquest comitè d'honor.

A nosaltres sempre ens han preocupat les actuacions d'aquest regidor de turisme. Fins ara no havien sortit del terme de Lluçmajor, però ens preocupa veure que des del Govern es doni suport a certes actuacions que ja clamen alguna mesura de

contenció. Per tant un problema que s'hauria d'aturar dins el poble, veure que el Govern li dóna suport és realment preocupant.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS (Rosa Maria Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, he de reiterar que per a aquest certamen concretament no hi havia prevista cap aportació. L'únic que existeix des del Govern és un conveni signat entre l'IBATUR i l'Ajuntament de Lluçmajor per dur a terme actes o esdeveniments per intentar afavorir o impulsar el procés de desestacionalització turística. L'Ajuntament de Lluçmajor va demanar un suport econòmic concretament per a aquest certamen i la resposta de l'IBATUR va ser que s'incloués dins el marc general d'aquest conveni. Per tant no hi havia prevista cap partida econòmica exclusivament per a això.

Respecte als saludes que surten en aquesta revista, són els saludes habituals que sorgeixen i que es fan des del Govern i des de qualsevol altra administració quan es demana que sigui així, i són saludes on únicament allò que es fa és donar el suport perquè es puguin celebrar esdeveniments d'aquest tipus. Si s'havia previst que se celebràs i llavors el mateix ajuntament de Lluçmajor decideix suspendre'l i a més se'ns remet una carta, també, concretament a l'IBATUR, que diu que se suspèn i que per tant ja no necessita cap tipus de col·laboració, idò és evident que aquests saludes havien estat enviats i la revista editada. Això és únicament i exclusiva el que ha existit.

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 4244/05, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Josep Camps i Orfila, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a sinistralitat laboral a Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta, RGE núm. 4244/05, relativa a sinistralitat laboral a Menorca, que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria Josep Camps i Orfila, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, les dades de què disposem sobre la sinistralitat laboral a les Illes Balears, i en el cas concret de la meua pregunta, de la sinistralitat laboral a l'illa de Menorca durant l'any 2004 i el primer trimestre de l'any 2005, són realment preocupants: l'any 2004 es produeix un increment dels casos d'accidents laborals a Menorca d'un 13,4% en relació a l'any anterior, i continuar aquesta tendència durant el primer trimestre del 2005.

Davant d'aquesta greu situació, des del Grup Parlamentari Socialista volem saber, segons el conseller, quins són els motius pels quals s'ha incrementat la sinistralitat laboral a Menorca l'any 2004 i primer trimestre del 2005.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Treball i Formació.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Cristòfol Huguet i Sintes):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, amb tot el respecte per la seva opinió, les dades del 2005 respecte del 2004 no s'han incrementat, i el 2004 respecte del 2003 l'únic que té és que, com ja s'ha explicat altres vegades, es va implantar el sistema conegut per Delta, informatitzat, que ha fet que els accidents s'atribueixin al centre de treball i no a la seu social de les empreses. Com que a Menorca i a Eivissa hi ha moltes empreses que tenen la seu social a Mallorca i per tant els seus accidents s'atribueixen a Mallorca, açò ha fet que hagi disminuït moltíssim a Mallorca durant el 2004 i s'hagin incrementat les estadístiques, que no els accidents, en el 2004 a Eivissa i a Menorca.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President. No és una opinió, les dades que li he donat, no és una opinió, són unes dades objectives, i no m'ha contestat sobre els motius.

Jo li diré quins són els motius d'aquest increment, Sr. Conseller: malgrat l'esforç realment important que s'està fent des de la seva conselleria per tal d'ocultar les dades de sinistralitat laboral a la nostra comunitat autònoma en base a aquestes excuses de les dades del nou sistema de recompte d'accidents laborals, la realitat és la que és. El Govern de les Illes Balears ha renunciat a mantenir i incrementar les accions d'inspecció en matèria de salut laboral amb el retall del pressupost, en aquest sentit, en més d'un 45% respecte a l'any anterior, la qual cosa ha suposat una incidència directa en l'increment de la sinistralitat laboral a Menorca.

La singularitat de l'illa de Menorca permet una relació àgil entre l'administració competent en salut laboral, les empreses i els sindicats i, per tant, permet controlar la sinistralitat laboral mitjançant actuacions tant preventives com de posterior control, que per descomptat requereix d'una atenció permanent per part del Govern. En canvi la seva conselleria va suprimir el 2004 els programes d'actuació en matèria preventiva que realitzava l'equip tècnic en prevenció de riscos laborals de la conselleria en col·laboració amb la Inspecció de Treball que existia amb caràcter permanent a Menorca.

Sr. Conseller, el Govern, actuant de forma absolutament irresponsable, ha abandonat les polítiques preventives que anteriorment s'aplicaven a l'illa de Menorca, i em permetrà que jo també faci referència al passat, que tant els agrada fer a vostès. Recordi que és vostè qui governa i, per açò, qui té l'obligació d'assegurar el compliment de la normativa de salut laboral perquè, en cas contrari, són els treballadors els que hi surten pendent.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Cristòfol Huguet i Sintes):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, esforç per amagar dades? Qui les publica és el ministeri, no la conselleria. Primer error com una casa, primer error com una casa de les seves afirmacions.

Segon: vostè creu que els empresaris i treballadors a Menorca o de qualsevol lloc van en funció de les inspeccions en matèria de salut laboral? Jo crec que vostè no té cap empresa i no té ni idea, ni idea, del que costa tenir un accident laboral a l'empresa, no té ni idea del que costa al sistema productiu, no només de danys. Per tant segurament si la seva mentalitat és que els treballadors i els empresaris de Menorca només són bons quan els persegueixen els inspectors, mal, mal, mal paper; mal, mal, mal pensament té vostè del sistema productiu de les Illes Balears i, en concret, de la seva illa, de Menorca, que també és la meua. Jo tenc un altre concepte dels treballadors i dels empresaris d'allà, i no crec que pel fet que hi hagi un govern molt castigador com el que presidia el Sr. Grosske en matèria de treball fa uns anys, els empresaris i els treballadors de Menorca siguin més complidors que ara.

L'únic que hi ha, i vostès s'aprofiten d'unes morts que hi ha hagut recentment per fer conjunturalment aquest tipus d'accions mediàtiques, l'únic que hi ha és en el sistema d'estadística el que li he explicat. Tota la resta és invenció del seu grup, que em sap molt de greu que es dediqui a recolzar-se en els morts per fer el que fa.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i aldarull a la sala)

I.4) Pregunta RGE núm. 4245/05, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures després de l'accident a la carretera de Valldemossa.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la quarta pregunta..., RGE núm. 4245/05..., - moltes gràcies-, relativa a mesures després de l'accident de la carretera de Valldemossa, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan

Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Des del nostre grup avui volíem fer especial incidència en la qüestió de la sinistralitat laboral, i en aquest tema, Sra. Consellera d'Obres Públiques, vostè no pot tancar els ulls, i després dels darrers fets, als quals desafortunadament s'ha de sumar el desgraciat accident d'ahir mateix, creim que l'obliguen aquests fets, a vostè, Sra. Consellera, a contestar i a respondre àmpliament i detallada la pregunta, que en concret volem saber quines són les accions que ha dut a terme la Conselleria d'Obres Públiques després de l'accident laboral que s'ha produït a l'obra contractada pel Govern de les Illes Balears a la carretera de Valldemossa.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES,
HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, primer de tot i el més important és lamentar profundament els dos accidents amb resultat de mort que s'han produït a les obres de les carreteres en, per desgràcia, tan sols una setmana.

Dit això des de la Conselleria d'Obres Públiques, en el que està al nostre abast, estam complint tota la normativa que ens exigeix tota la normativa de prevenció laboral. Hi ha, en primer lloc, un estudi de seguretat i salut amb el projecte constructiu de l'obra; un cop s'adjudica l'obra el contractista elabora un pla de seguretat i salut amb les mesures que s'han d'adoptar durant l'obra; el Govern té contractat un servei de coordinadors de seguretat i salut que fan el seguiment de les obres, aixequen les actes, aixequen els llibres d'incidències i donen compte, i tot això, evidentment, al marge de la feina de la Inspecció de Treball.

Per tant el que a mi em consta i està al meu abast és que tant el coordinador de seguretat, com els directors facultatius de l'obra, com l'empresa adjudicatària estan actuant correctament.

Dit això, Sr. Diputat, la conselleria i la consellera estam plenament oberts al fet que se'ns digui o se'ns obligui a adoptar qualsevol mesura que ens ajudi a evitar aquests accidents, li puc assegurar que ho farem tot d'una i que som els primers interessats.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, li vull recordar que el Govern efectivament és el promotor de totes aqueixes obres i que, a més, entre les seves responsabilitats està nomenar un coordinador de seguretat per a tots aquests projectes.

Li vull recordar tan sols una cosa: la passada legislatura existia un conveni entre les dues conselleries afectades i els sindicats, almenys per intentar garantir tot el que feia referència en matèria de seguretat i salut en aquestes obres públiques, conveni que vostès eliminaren automàticament només arribar amb el resultat que tots coneixem a dia d'avui.

Sra. Consellera, fins ara havíem tengut un especial interès a ressaltar la incidència econòmica de la seva esbojarrada programació en projectes de carreteres, com dic sobre la incidència que tenia en l'economia, però ara hem d'anar una mica més enllà. Quan per aconseguir objectius purament partidistes es posa en perill no tan sols l'estabilitat pressupostària sinó que està en joc la integritat física de treballadors i conductors no podem mirar enrere i mirar cap a un altre costat i res més. S'està treballant amb una clara precipitació i tan sols per intentar fer rendibles electoralment aquests projectes. Però quin és el preu que hem de pagar per aconseguir aquests objectius que s'ha marcat el Partit Popular i la seva conselleria?

Miri, Sra. Consellera, aquí no val aquella famosa frase "*el fin justifica los medios*". Aquí no. No serveix, Sra. Consellera, rectificar després de cada desgràcia, com per exemple varen fer vostès després d'aquell accident del pont; repetien que les mesures -avui també ho ha dit- adoptades eren les correctes i poc després varen haver de rectificar i fer allò que reiteradament se'ls havia reclamat per part de l'empresa subcontractada d'aquesta obra, que era desviar el trànsit. Convindrà amb mi, Sra. Consellera, que aquesta mesura va arribar desgraciadament per a dos treballadors bastant més tard del que hagués pogut ser necessari. Rectifiqui, Sra. Consellera, llevi el peu de l'accelerador, faci una passa enrere i posi per davant dels seus interessos electoralistes la seguretat dels treballadors i dels conductors i usuaris d'aquestes carreteres, perquè tots hi sortirem guanyant, Sra. Consellera.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Diputat, jo li he dit que en el que està a l'abast de la Conselleria d'Obres Públiques es compleix escrupolosament tota la normativa i som els primers interessats. Evidentment vostè es dedica aquí a fer unes acusacions sense cap fonament, perquè el problema és que vostè ha de tenir proves de tot el que diu. Jo li dic que aquí hi ha unes persones responsables, amb una responsabilitat molt important, que s'està complint tot íntegrament, i a més li dic que la Conselleria d'Obres Públiques està oberta al fet que immediatament prendrem qualsevol mesura que se'ns indiqui per part dels organismes competents, de forma immediata. És una prioritat per a nosaltres la seguretat dels serveis que estam

prestant, dels serveis als ciutadans i de les obres públiques que efectivament s'estan duent a terme.

Efectivament; si no es fes res no hi hauria problemes, això és més que evident. Això, clar, és la solució més dràstica: no es fa res, per tant no hi haurà cap problema ni cap perill ni cap accident. Jo li dic en aquest sentit que per part de la conselleria tenim la consciència tranquil·la i li pos novament la disposició de la conselleria a adoptar totes les mesures que siguin possibles. Moltes gràcies...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

(Aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 4246/05, de l'Hble. Diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a sinistralitat laboral a Eivissa.

Passam a la cinquena pregunta, RGE núm. 4246/05, relativa a sinistralitat laboral a Eivissa, que formula l'Hble. Diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. President. Señoras diputadas, señores diputados, Sr. Conseller, el número de accidentes laborales en Eivissa aumentó en el 2004 en 385 casos con respecto al 2003, y en el primer trimestre del 2005 también ha aumentado. Sr. Conseller, los accidentes han sucedido; no puede achacar estas cifras a problemas estadísticos; las personas que los han sufrido existen y no se manipulan.

Ante estas cifras, ¿nos puede explicar cuáles son los motivos por los que ha aumentado la siniestralidad laboral en Eivissa durante el 2004 y el primer trimestre del 2005?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Treball i Formació.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Cristòfol Huguet i Sintès):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, jo li he de pregar, a vostè, i a la intervenció d'abans ja ho he fet, que facin cas del que vostès llegeixen són les estadístiques dels accidents. Les estadístiques no reflecteixen exactament el nombre d'accidents per raons ben senzilles. Miri, si vostè i jo conduïm un camió per hom i vostè és assalariada per compte d'un altre i jo som autònom, el seu accident anirà a les estadístiques i el meu no, i tots dos seran accidents laborals en sentit. Si vostè ho fa en una hora amb el seu cotxe, que ho sigui anant o tornant de la feina, vostè no anirà a l'estadística, però si li passa en una hora en què va o torna de la feina, anirà a l'estadística.

Una cosa són els accidents, Sra. Diputada, i una altra són les estadístiques. Bé, quan l'any passat el ministeri va implantar el sistema Delta, el ministeri que vostè coneix, de Treball, i va

canviar la manera d'incorporar les dades a l'estadística, s'ha produït un fet que he dit no sé quantes vegades al seu grup, als mitjans de comunicació i a qui ho hagi volgut escoltar, que és l'atribució dels accidents a Menorca i a Eivissa a la seu laboral, *al centro de trabajo*, i no a la seu social, i açò és l'únic motiu que a les estadístiques surtin més accidents, a les estadístiques de Menorca i d'Eivissa, dels que sortien els anys anteriors, que és l'única referència que vostè té, perquè nosaltres, que en tenim d'altres com són les atencions que hem fet a les mútues, ens dona efectivament la confirmació del que li dic. I el que li dic està escrit i informat per tècnics que duen més de 20 anys fent aquesta feina a la Conselleria de Treball, o abans a la delegació de Treball.

Jo, si vostès tenen interès a difondre una altra cosa, no fan mal al Govern. Potser sí també n'hi fan, però açò no és important. A qui fan mal és al sistema productiu de cada una d'aquestes illes.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. President. Sr. Conseller, usted no dice toda la verdad. Hay varios motivos que no ha explicado en esta sala. El primero es que usted decidió recortar el presupuesto en materia de salud laboral en un 45,6% con respecto al año 2003. Esto supone que los programas específicos que se desarrollaban en materia de prevención se han suprimido. Este hecho es muy grave, Sr. Conseller. Su obligación es poner en marcha políticas que mejoren y prevengan los accidentes laborales y hace todo lo contrario: suprime las acciones destinadas a evitar estos accidentes.

La segunda razón, Sr. Conseller: despidieron al técnico en salud laboral que desarrollaba su trabajo en Ibiza, lo despidieron injustamente. Esta persona ha ganado el juicio por despido improcedente, y como no les ha quedado más remedio que readmitirlo lo tienen como administrativo en un despacho a parte, sin medios, sin recibir encargos de trabajo y sin poder ejercer la labor de técnico en salud laboral. Mientras tanto aumentan los accidentes laborales. Esto es irresponsabilidad, Sr. Conseller, y sectarismo. Son capaces de permitir que un tema tan importante como es la prevención de riesgos laborales aumente antes que permitir que una persona realice su trabajo y, de hecho, esta persona ha tenido que volver a plantear otro juicio por no acatar la Conselleria de Trabajo la sentencia del Tribunal Superior de Justicia.

Es increíble. En vez de trabajar para que el número de accidentes disminuya usted reduce el presupuesto y margina a un técnico. Tan poco le preocupa la integridad de los trabajadores y de las trabajadoras, que son los que sufren los accidentes, que está dispuesto a poner como excusa errores estadísticos en vez de asumir su responsabilidad.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Cristòfol Huguet i Sintes):

Gràcies, Sr. President. Dues coses, Sra. Diputada. Sobre pressuposts i sobre el tècnic d'Eivissa ara mateix -ho formul de paraula i ho faré per escrit- deman una compareixença en comissió, i li explicaré de pe a pa el que vostè vol saber. Li agrairé que vingui.

I respecte dels accidents no ha afegit res. Se n'adona que en la rèplica l'únic que ha fet ha estat parlar de pressuposts, xifres falses les que ha donat, i li demostraré amb certificacions que són falses, i que tampoc no és cert el que ha dit del tècnic? No només no aporta res o suggereix res...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

(Aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 4247/05, de l'Hble. Diputada Sra. Maria del Carme García i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a situació actual de la sinistralitat laboral.

Passam a la sisena pregunta, RGE núm.4247/05, relativa a situació actual de la sinistralitat laboral, que formula l'Hble. Diputada Sra. Carme Garcia Querol, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, donat que la pàgina de la seva conselleria no dona cap estadística de salut laboral ni d'accidents de treball des de desembre del 2004, la pàgina del ministeri diu que, només de gener i febrer, els accidents l'any 2004 van ser 2.186, i de gener i febrer del 2005 van ser 3.605. Si són falses les estadístiques del ministeri vostè ara té l'oportunitat de dir-ho.

Quina diagnosi fa el Govern de la situació actual de sinistralitat laboral de les nostres illes?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Treball i Formació.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Cristòfol Huguet i Sintes):

Gràcies. Abans de fer la valoració que em demana li acabaré de llegir el que vostè veu a la pàgina del ministeri, perquè naturalment hi ha coses.

“Como ya ocurrió en los dos primeros meses de 2005, la comparación se efectúa con los datos de media anual debido

a la progresiva implantació, durante 2004, del sistema de notificació electrònica de accidents denominado Delta, que permite dar parte del accidente en meses distintos al que se produjo, por lo que a efectos estadísticos no se pueden establecer comparaciones interanuales". Sra. Diputada, senyores diputades, *Ministerio de Trabajo*, pàgina web, i ho entregaré a la Presidència perquè qualsevol que hi tenguí interès es pugui fiar del que diu el Ministeri de Treball.

Respecte de la valoració és positiva. El nostre sistema productiu ha tingut uns accidents molt greus i mortals que no es mereix, i que podem evitar. Es pot evitar que un camioner no només posi les dues potes d'una banda sinó les quatre, les de cada banda. Es pot evitar que una màquina tenguí el timbre d'avís quan va marxa enrere, es pot evitar que si ell no té visió tenguí qualcú que l'acompanyi. Açò és el que feim, investigar per què i intentar evitar que torni a passar. Açò és el que fa la conselleria: tres inspectors més el 2004, tres tècnics més el 2004 i en tindrem el 2005 tres més, i a més un servei d'atenció a qui tenen accidents mortals o a les seves famílies.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada...

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, posi's tranquil perquè el primer que necessitem és un conseller de Treball que tingui tranquil·litat davant aquests temes que són tan greus i dels quals vostè l'única referència que fa és el sistema productiu i els costos productius. Desgraciadament tenen altres costos que per a nosaltres són més importants i que nosaltres no hem mencionat, els ha mencionat vostè.

És molt preocupant el que vostè diu i que l'única defensa sigui donar poca fe a les dades del ministeri. Em sembla bé, però vostè no diu per què no publica les seves pròpies dades a la pàgina web de la conselleria i fa cinc mesos que funciona el 2004.

Miri, el govern del pacte de progrés no era un govern repressiu sinó preventiu i li ho demostraré. El pacte de progrés tenia un institut de salut laboral que vostè ha desmuntat. El pacte de progrés tenia un conveni amb els sindicats per col·laborar en la vigilància de l'obra pública, i vostè l'ha desmuntat. Les ajudes per a delegats de prevenció a totes les empreses, les petites i les grosses, les grosses i les subcontractades, vostè no (...). La disminució dels fons i la desviació d'aquests fons a campanyes de publicitat que no han servit absolutament per a res, i recordem aquell "Illes Balears, espai laboral a protegir". Conflictes judicials per no cobrir les places que vostè ha tingut. El pacte de progrés tenia un conveni de suport amb la Inspecció de Treball; vostè ha dit davant del jutge que aquest pacte està denunciat. La supressió de l'exigència a tots els que reben subvenció de complir la Llei de prevenció de riscos; vostès ho han tret de les normatives de la

comunitat autònoma. Tot això no eren accions castigadores, Sr. Conseller, eren accions preventives i vostès les han desmuntat.

Miri, Sr. Conseller, s'ha de posar tranquil, s'ha de posar a treballar, no ha d'esperar, com diu la consellera d'Obres Públiques, que li diguem què ha de fer...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

...s'ha de posar a fer-ho i dimitir el director general de Treball.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, per favor...

(Alguns aplaudiments)

Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Cristòfol Huguet i Sintes):

Gràcies, Sr. President. Miri, tranquil, n'estic molt, davant els fets. Davant l'actitud de vostès és el que em posa nerviós, que vostès siguin capaços d'emprar aquestes conjuntures per fer el que fan és vergonyós. No ha aportat ni una sola dada que ajudi a millorar la prevenció de riscos laborals. Li puc...

(Remor de veus)

Li puc demostrar que es van gastar en la seva època més de 50 milions de pessetes, 300.000 euros, cada any en matèria de publicitat i estudis, cosa que no feim nosaltres, que no varen incrementar ni els tècnics en llocs estables, ni els inspectors, cosa que sí feim nosaltres.

A més, li diré més, vol creure que un dels darrers accidents mortals era un delegat de prevenció d'un sindicat important. Vostè creu que aquest senyor ha actuat? Deu estar malalt sobre el que li ha passat. Me cregui que la solució ve per un altre camí i no té res a veure aquest camí amb allò que vostès fan, demagògia per sortir al diari i atacar el Govern.

Res més.

I.7) Pregunta RGE núm. 4264/05, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a novetats a la campanya de la declaració de l'IRPF.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta RGE núm. 4264/05, relativa a novetats de la campanya de la declaració de l'IRPF que formula l'Hble. Diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, tenint present que a principis d'aquest mes de maig se va iniciar la campanya de renda que durarà fins dia 30 de juny del mes que ve, voldríem saber quines són les principals novetats que s'han produït en el Servei de Renda Àgil de cara a l'any 2004?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, el Govern té la responsabilitat cada any d'organitzar la campanya de Renda Àgil per facilitar el tràmit del pagament de l'IRPF. Enguany la previsió que feim a la campanya de Renda Àgil, de les 60.724 declaracions que se varen fer la campanya de l'any passat, preveim un increment d'un 12% i arribar a les 68.000 declaracions. Aquesta és la previsió que feim.

En aquest camp, dins de la campanya Renda Àgil, les principals novetats que duim a terme són l'ampliació dels punts d'atenció al públic. És a dir, s'ha incrementat a l'illa de Mallorca en l'atenció al públic a les poblacions de Pollença i Felanitx i a l'illa de Menorca a la població de Ciutadella. En concret mantenim l'oficina de Formentera, a Eivissa passam de 3 llocs a 5, incrementam quasi un 50% els llocs d'atenció al públic. I a Menorca passam de 2 llocs que únicament hi havia a Maó, a 2 més a Maó i 2 més a Ciutadella, és a dir, a 6 llocs. A Mallorca passam de 72 llocs a 82 llocs respecte el 2004. Per tant, és un increment important.

Al mateix temps donam importància a les noves tecnologies en el pagament de l'IRPF i el que feim és que les declaracions que se tramiten per internet que també se pugui fer el pagament a través de la domiciliació bancària. És un tema que no existia l'any passat, només se podia fer el segon pagament i enguany se podrà fer el primer pagament també a través de domiciliació bancària i això li evita un tràmit al contribuent d'haver d'anar després a l'entitat financera i per tant, és un estalvi important de cost i temps.

I aquestes són les principals novetats, a més de mantenir els serveis que eren tradicionals, d'atenció als discapacitats que se'ls dona atenció domiciliària.

Moltes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 4260/05, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inspecció de joc.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la vuitena pregunta RGE núm. 4260/05, relativa a inspecció de joc que formula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Jerez i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Molt breument i sense necessitat de preàmbuls, una pregunta adreçada al conseller d'Interior per saber des del Grup Parlamentari Popular quines actuacions ha portat a terme la Conselleria d'Interior per tal de posar en marxa el Servei d'Inspecció del Joc?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Lamento profundamente la ausencia de cierto diputado de este Parlamento por la información que voy a dar, porque hace unos días en el pleno hizo unas manifestaciones con referencia al Servicio del Juego de la comunidad autónoma que no se ajustan a la realidad y seguramente ahora no las escuchará. Pero voy a decirlo para que quede en acta y así lo sepa, com también se lo haré llegar a través de escritos.

Desde el año 95 esta comunidad tiene competencias plenas en el juego, a excepción de las Apuestas y Loterías del Estado. Inexplicablemente desde el año 85, a pesar de que existía la plaza de inspector de juego, no se hacía la inspección de juego. Estas personas, en vez de cumplir con su función de inspeccionar el juego, lo que hacían eran trabajo de apoyo administrativo. A raíz de mi incorporación como conseller de Interior, puse en marcha las competencias plenas de esta comunidad en materia de juego y puse en marcha que la inspección de juego también fuese (...) para la comunidad. A este efecto hicimos visitas a diversas comunidades para mirar cómo lo hacían, hicimos cursillos para los inspectores para saber cómo lo hacían y hicimos inspecciones en compañía de la Policía Nacional y Guardia Civil, había un convenio para que ejercieran ellos las competencias.

A partir del mes de noviembre del año 2004 esta comunidad, a través de la Inspección del Juego y de sus inspectores, ejerce la competencia plena de la inspección de juego. Cosa que antes no había dicho y que aquí se afirmó por un diputado, que espero que rectifique, que esta comunidad no tenía competencias en la inspección de juego. Y confío que lo que hizo, creo y entiendo que es por falta de información, lo rectifique para dignificar el trabajo de las personas de la Inspección de Juego que se merecen un trato mejor por parte de esta cámara y por parte de sus diputados.

Gracias, Sr. Presidente.

I.9) Pregunta RGE núm. 4261/05, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions del servei de joc.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la novena pregunta RGE núm. 4261/05, relativa a actuacions del Servei de Joc que formula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Jerez i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Des del Grup Parlamentari Popular també lamentar l'absència dels membres de l'oposició i compartir també, com no podria ser d'altra manera, la seva preocupació conseller en aquest sentit, que a la vista està que no és la preocupació de l'oposició, sinó estarien aquí presents i no hi són. Però en qualsevol cas, com a nosaltres sí el joc...

Perdonin.

(Rialles)

Ja s'ha...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jerez continuï.

EL SR. JEREZ I JUAN:

En qualsevol cas com a nosaltres sí ens preocupa tot el relacionat amb el joc en aquesta comunitat autònoma, el Grup Parlamentari Popular li formula la següent pregunta. Quines activitats s'han portat a terme per part del Servei d'Inspecció del Joc de la Conselleria d'Interior des de la seva entrada en funcionament fins a dia d'avui?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sr. Diputado, yo lamento la ausencia del diputado que hizo las imputaciones y no ha rectificado que desprestigiaban al Gobierno de esta comunidad autónoma y a los funcionarios del Servicio de Juego de esta comunidad autónoma. Lamento que no esté aquí para escuchar y para enterarse de lo que vamos a decir.

Efectivamente, existe una Inspección del Juego que ejerce sus competencias en esta comunidad autónoma por primera vez en esta legislatura, por primera vez. Y en 6 meses ha hecho en inspecciones en poblaciones como *Palma, Calvià, Andratx,*

Puigpunyent, Valldemossa, Esporles, Bunyola, Sóller, Llucmajor, Marratxí, Santa Maria, Consell, Binissalem, Inca, Campanet, Santa Eugènia, Sencelles, Biniali, Costitx, Pina, Sineu, Felanitx, Artà, Pollença, Manacor, Algaida, Porreres, Alcúdia, Ciutadella, Maó i Alaior i en aquests dies se troba a l'illa d'Eivissa per exercir les mateixes competències.

Se han controlado en 6 meses y días 1.850 máquinas B y 137 máquinas A, que están situadas en 829 cafeterías y 33 salones de juego. Y eso que no se hace nada. Se han visitado 829 establecimientos de bares y cafeterías y 33 salones de juego. Se han levantado 83 actas de infracción, se ha retirado una máquina que estaba mal instalada y con la Policía Nacional se han retirado 5 máquinas porque eran de un juego ilegal que no está homologado.

Por tanto, yo lo que quería hoy aquí señores diputados es reivindicar la magnífica labor que está haciendo el Servicio de Juego y que fue vilipendiado el otro día por parte de un diputado, que espero, aguardo y confío que rectificará sus afirmaciones porque denigran la condición de los ciudadanos que se dedican al Servicio del Juego.

Gracias, Sr. Presidente.

I.10) Pregunta RGE núm. 4262/05, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ajuts per pal·liar la sequera.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la desena pregunta RGE núm. 4262/05, rectificada mitjançant l'escrit 4273/05, relativa a ajuts per pal·liar la gelada que formula l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Des del Partit Popular ens interessa saber Hble. Conseller si els pagesos ja han cobrat, o quan cobraran per pal·liar els danys que va produir la gelada en aquestes illes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Agricultura i Pesca.

LA SRA. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Dir-li que els pagesos encara no han cobrat perquè des del ministeri no ha sortit l'ordre i fins que el ministeri publiqui aquesta ordre nosaltres no podem treure la nostra per pagar aquests mals. Però també dir-li que aquests mals que varen ser produïts per la gelada..., també me sap greu que no hi hagi el Sr. Tur, diputat del PSOE per demanar-li, si és que ho puc fer, a veure si ens podria explicar aquests 6 o 7 milions que ens digueren que arribarien a la nostra comunitat, cosa que estariem molt contents tots.

Però després de ser a Madrid ahir, vaig demanar a les persones que duen aquest tema a veure de quina manera ens farien arribar aquests 6 o 7 milions, la resposta va ser que ells no estaven entesos de res. Per tant, crec que aquesta venuda de 6 o 7 milions d'euros podria ser com la nadala de fum, fum, fum.

Jo li vull dir que tenim les valoracions fetes i les valoracions fetes per aquesta conselleria són de 3.312.000 euros en mals. D'aquests 3.312.000 euros, 2.974.000 estan emparats baix la pòlissa d'assegurança. Per tant, això serà..., uns rebran un 50% d'aquesta quantitat que hem avaluat.

Per altra banda, dir-los que a Madrid quan anàrem amb la nostra valoració, Madrid havia valorat només 1.528.000 euros. Per tant, vàrem haver de discutir una mica perquè donessin per bona la valoració d'aquest Govern i d'aquesta conselleria fins en el punt que no anava bé, anava bé només el 1.528.000 euros i nosaltres ens vàrem plantar dient que com que la nostra valoració creïem que era la bona i la justa, també me demanen que siguem justs, idè amb aquesta valoració som els més justs possibles, com sempre, vàrem haver de dir-los que donàriem per bona la nostra valoració i el nostre 50%...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA
(Margalida Moner i Tugores):

...seria la meitat d'aquests 2.950 euros. Per tant, en aquests senyors...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, per favor.

LA SRA. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA
(Margalida Moner i Tugores):

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 4258/05, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a venda d'hotels a cadenes hoteleres.

Passam a l'onzena pregunta RGE núm. 4258/05, relativa a venda d'hotels de cadenes hoteleres que formula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida-Els Verds. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Turisme, la setmana passada vàrem poder llegir en premsa una informació

que en principi sembla preocupant i és el fet de què les principals cadenes hoteleres de Mallorca estiguin posant en venda els seus hotels. És un fet que jo personalment desconeixia, encara que ja m'havia arribat prèviament també de les principals cadenes hoteleres d'Eivissa. I que juntament amb una altra qüestió una mica estranya i és que un empresari fins fa poc bastant desconegut dins el negoci hoteler s'està quedant una gran quantitat de places i les està comercialitzant amb una qualitat podríem dir d'infima. Vull dir que davant d'aquesta situació, si vostè té coneixement de què tota aquesta situació és certa, quina opinió li mereix a la conselleria i que es pot fer davant d'aquests fets.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. De la seva pregunta entenc que vostè està insinuant que hi ha un venda massiva per part de les cadenes hoteleres dels seus hotels, jo no tenc constància d'això, hi pot haver alguna operació puntual. En qualsevol cas el Govern, com no pot ser d'una altra manera, respecta al màxim qualsevol que es pugui prendre.

Però insistesc, m'agradaria emmarcar aquesta qüestió dins el context adequat. En cap cas jo tenc coneixement de vendes massives, sinó de qualque operació puntual en què s'hagi pogut posar a la venda qualque hotel.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Jo no he intentat insinuar vendes massives, sinó que les principals cadenes, la notícia que hi ha, és que ho tenen a la venda. Que les seves inversions ja les destina a altres destinacions, que tenen més rendibilitat en altres destinacions i que els hotels que tenen a les Illes Balears, sembla ser, que ja no és el seu principal objectiu perquè ja dic, fan més negoci a altres bandes. No he parlat de venda massiva.

Si hem de fer a allò que es comenta, sembla que podria ser bastant important els hotels que estan en possible venda, no que s'hagin venut. El que sí és cert és que a Eivissa hi ha un empresari que n'ha comprat de manera massiva, un empresari que ha comprat altres cadenes hoteleres, això també és cert. Però la discussió no té massa sentit si és massiva o no és massiva, el cert és que pareix ser que el turisme hoteler aspira a fer negoci en altres destinacions i que els hotels que té a les Illes Balears no és el principal. També hi ha les declaracions del Sr. Matas en el Fòrum de Nova Economia quan va dir que "el turisme està tocant sostre". Les declaracions d'un important

hoteler que diu: "que hem perdut el Pla Territorial i una desviació cap al turisme residencial que crea menys llocs de feina".

A mi m'agradaria una valoració i unes actituds i ganes d'intervenir a veure què pensa fer el Govern davant d'aquests fets.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Ara ja he intuït una certa contradicció, per un costat diu que es venen i per l'altre que hi ha compres massives d'hotels a les Illes Balears. Intenti aclarir-se un poquet. Abans ha dit que se venen, ara me diu que hi ha senyors que en compren. Aquesta és la gran diferència, segurament quan vostès governaven ningú hagués comprat un hotel aquí perquè les coses anaven molt malament.

Insistesc, el Govern és possible que hi hagi operacions puntuals de compra i venda i com no pot fer d'altra manera, respecta al màxim aquestes decisions empresarials. Jo sé que vostè des de la seva ideologia hi voldria intervenir, nosaltres no. Insistim, que hi ha hotels que es venen, és possible, però hi ha persones que els compren i la qual cosa vol dir que el negoci turístic de les Illes Balears segueix sent rendible.

Que hi ha altres destinacions més rendibles i el cost de la mà d'obra és més barat, allà on les amortitzacions són més ràpides, amb tot això Sr. Ramon no descobreix res. I sempre també hi ha una altra diferència aquí entre vostès i nosaltres. Nosaltres creim que la internacionalització de les empreses Balears és positiva perquè no només són les inversions que fan a fora, és que amb ells hi segueixen els fusters, empreses d'instal·lació d'aire condicionat, de maquinària de cuina, electrodomèstics, etcètera i sempre hem pensat que aquesta internacionalització de les empreses és bona.

Però m'agradaria que fes preguntes un poc més clares i no tan contradictòries, perquè al principi me diu que els hotels se venen i al final m'ha acabat dient que hi ha persones que en compren. Això és el mercat i nosaltres aquí no hi intervenim.

Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 4263/05, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a recuperació del mercat britànic a Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la dotzena pregunta RGE núm. 4263/05, relativa a recuperació del mercat britànic a Menorca que formula l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President. Bé, després de l'estampida del Partit Socialista jo crec que amb això ja es nota qui fa feina i qui no en vol un brot.

Aquesta pregunta va relacionada perquè en els mitjans de comunicació ha sortit que ja es presenta un suposat descens de contractacions a Menorca per part del touroperador Thomson per a l'any 2006. I a més a més amb motiu del viatge de la Presidenta del Consell de Menorca a Londres el passat dia 16 de maig, nosaltres voldríem saber exactament quin tipus de col·laboració s'ha establert entre la Conselleria de Turisme i el Consell de Menorca en relació a la recuperació del mercat britànic a l'illa de Menorca?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El Govern de les Illes Balears té un conveni signat amb el Consell Insular de Menorca per a temes de promoció i fins allà on a mi me consta en aquests moments, el consell va realitzant accions que va justificant al Govern i no hi ha cap acció específica en aquests moments justificada en relació al touroperador Thomson i més específicament en el mercat britànic presentada pel consell insular dins el marc d'aquest conveni.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. Conseller. Bé, jo voldria aclarir un tema. La Presidenta del consell insular va anar a Londres, es va entrevistar amb Thomson i va pactar, almanco va sortir així en els mitjans de comunicació, que havia aconseguit que no s'incrementessin els preus, sempre i quan i a canvi d'això ella els donaria una major promoció turística.

Ella està en condicions de fer promeses d'aquest tipus? Quin convenis exactament vostès amb el consell han pogut arribar perquè la Presidenta del consell faci aquestes promeses?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, ja li ho he explicat abans, no ens consta baix cap dels conceptes que dins allò que és el conveni de col·laboració del Consell Insular de Menorca i el Govern de les Illes Balears hi hagi hagut cap proposta específica, o acció específica, amb el majorista Thomson per reactivar el mercat britànic. Sí li he de dir que fora el conveni amb el Consell Insular de Menorca, l'IBATUR sí du a terme en aquests moments accions específiques amb Thomson per reactivar el turisme a Menorca. Duim una campanya conjunta amb Turespaña, Thomson i nosaltres en aquest sentit. També estam fent, en col·laboració amb Turespaña, campanyes de captació directa de clients en el mercat britànic cap a l'illa de Menorca.

Per tant, insistesc, no me consta a mi en aquests moments quin tipus d'accions i quin tipus d'aportacions hagi pogut fer el Consell Insular de Menorca en aquest sentit en relació al majorista Thomson. Totes les accions que en aquest moment s'estan fent amb el majorista s'estan fent fora de conveni, a través del Govern de les Illes Balears i en col·laboració amb Turespaña.

I.13) Pregunta RGE núm. 4259/05, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en marxa del projecte Xarxaseguraib, Internet segura per als menors de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la darrera pregunta, la 13, RGE núm. 4259/05, relativa a posada en marxa del projecte Xarxaseguraib internet segura per als menors de les Illes Balears que formula l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sra. Consellera de Presidència i Esports, ¿cuáles son los principales objetivos que se persiguen con la puesta en marcha del proyecto Xarxaseguraib?

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS (Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, tothom sap que des de fa anys internet s'ha convertit en una de les eines de feina de comunicació més utilitzades arreu del món, el podem trobar a tots els llocs de feina i també de forma important a totes les cases d'aquestes illes. En definitiva, els nins i els joves no són una excepció.

Per tant, mitjançant aquest programa el que pretenem en primer lloc és fomentar l'ús d'internet entre els ciutadans d'aquestes illes, però de forma especial entre els més petits, entre els menors. Oferir també la possibilitat als pares de tenir una guia de què allò que utilitzen els menors sigui correcte. En definitiva, el més important és aquest segell de seguretat, en el qual ja s'hi han adherit tot un seguit d'empreses i de persones. És un segell que vol dir que aquestes empreses compleixen un determinat codi de conducta, que són pàgines que poder ser visitades per a tots als ciutadans, però de forma molt prioritària també per als menors. En definitiva, d'allò que se tracta és de crear i difondre recomanacions a través d'aquesta pàgina web als pares, als col·lectius de tutors i també als educadors, adreçades per sobretot per intentar fomentar aquest ús segur d'internet.

Ha estat un projecte que s'ha posat en marxa a través de la col·laboració de la UIB (Universitat de les Illes Balears) i la Direcció General de Menors i Família.

Moltes gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 421/05, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a política educativa del Govern de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 421/05 presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a política educativa del Govern de les Illes Balears. En nom del Grup Parlamentari PSM té la paraula el Sr. Eduard Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Des del nostre grup parlamentari varem presentar aquesta interpel·lació amb l'únic objectiu de debatre l'orientació de la política educativa que està portant a terme el Govern de les Illes Balears. I el moment creim que no pot ser millor, ara que ja estam gairebé a l'equador de la legislatura, és potser el moment més adequat perquè aquest Parlament reflexioni sobre allò que s'ha de mantenir, allò que s'ha de corregir o simplement allò que s'ha de suprimir.

Certament al llarg del debat Sr. Conseller parlarem de mesures concretes, però més enllà d'aquestes mesures el que farem també, almanco és la meva intenció, és confrontar models, dos models educatius. Des del nostre punt de vista li puc assegurar que gran part de la comunitat educativa comparteix que l'anterior administració havia anat construint un model educatiu propi per a les Illes Balears, un model educatiu basat en la planificació, la participació, el diàleg, el consens, la compensació de desigualtats. En canvi Sr. Conseller, després de quasi dos anys en què la responsabilitat educativa la té vostè, el que hi ha és una absència total de model, una manca absoluta de model educatiu. Mentre es va poder amagar vostè sota el paraigua de la LOCE no es va notar tant potser, però ara que el recurs recurrent a invocar la LOCE ja no és possible, la pobresa dels seus plantejaments educatius creim que s'ha fet evident, polítiques improvisades, gestió

ineficaç, política de gestos i anuncis publicitaris i un evident desgavell intern.

Un exemple ben actual d'aquesta mala gestió i del seu doble llenguatge és precisament el procés d'escolarització. Sr. Conseller, vostès en el seu programa electoral van incloure com a objectiu, amb una clara perversió del llenguatge, varen anomenar "lliure elecció de centres", donant a entendre que l'anterior administració educativa imposava als pares el centre allà on havien d'anar els seus fills. Això era una falsedat enorme que a força de propaganda vostès varen difondre. Abans com ara, tothom podia escollir el centre i abans com ara tothom anava al centre que escollia, si hi havia lloc. Se'n recorda vostè Sr. Conseller d'aquells tascons publicitaris "*Con el Partido Popular tus hijos podrán ir al centro que escojas*"? Idò "*con el Partido Popular tus hijos podrán ir al centros que escojas*", si hi ha lloc. Exactament com abans. Vostès no varen prometre avançar, vostès no varen prometre que cada vegada més alumnes anirien a la primera opció de centre escollida, no varen fixar un objectiu d'un 95%, no Sr. Conseller, això ja ho fèiem amb el PSM gestionant Educació i ho fèiem complint la normativa, respectant les ràtios i sense perjudicar l'ensenyament públic.

El que vostès varen prometre era una altra cosa, varen prometre que quan governessin tothom aniria al centre que volgués. Així que quan pugui aquí dalt ens digui en quina data d'aquesta legislatura, naturalment, treurà vostè una ordre d'escolarització que tenguí un article únic, un sol article que digui de tal dia a tal dia els pares podran anar a matricular els seus fills als centres que triïn. Açò és el que varen prometre i ens acusaven a nosaltres de no fer-ho. Però quan pugui aquí dalt jo sé que vostè no fixarà cap data Sr. Conseller per treure aquesta ordre i no ho farà perquè vostès sabien que la promesa electoral era impossible de complir. Però si no fixa aquesta data llavors el que ha de fer és demanar disculpes als pares i mares que varen enganyar, demanar als centres educatius que varen qüestionar i demani disculpes també per la campanya, una campanya canalla que varen engegar d'atac i desqualificació prometent allò que sabien que no podien complir.

I de pas ens expliqui Sr. Conseller per què vostès tenen la santa barra de no donar les xifres reals d'escolarització. Vostès saben perfectament que les xifres han variat molt poc respecte de les dels anys del pacte de progrés. Però clar, han d'emascarar el seu fracàs, han d'amagar els seus incompliments electorals i les seves mentides. Per què amaguen les xifres reals Sr. Conseller? Quan fins i tot la Patronal Catòlica de Centres Concertats li surten al pas i declara que més de 900 alumnes no han obtingut plaça en els seus centres i això que hi ha molts de centres concertats que no són dins aquesta patronal i també tenen excedent, a més també hi ha els col·legis públics que no han pogut satisfer la demanda. I de pas també ens digui Sr. Conseller el per què de la situació caòtica que hi ha en algunes zones escolars? Ens digui per què no havien previst que hi faltarien aules. Ens digui per exemple del desgavell que hi ha hagut de l'escolarització de Maó a Menorca. Ens expliqui també la manca de previsions en necessitats d'aules. I després també ens digui per què amb dos anys de Govern no han estat capaços de redactar un nou mapa escolar, li record que el mapa escolar que sí va saber fer l'anterior administració educativa era una planificació per a 4

anys, 2000-2004, ens expliqui per què no són capaços de fer un mapa escolar? Una eina de planificació bàsica.

Però miri Sr. Conseller, hi ha un sector educatiu que no ha patit cap problema, un sector molt concret, li ho reconec. A vostè l'han acusat aquí mateix d'afavorir l'escola privada en detriment de l'escola pública. Miri després de fer un any de seguiment respecte el tema, jo vull matisar aquesta afirmació que genèricament és certa. Sr. Conseller, vostè ni tan sols afavoreix tota l'escola concertada, vostès n'afavoreix unes poques i molt concretes. Ens expliqui Sr. Conseller per què a alguns centres se'ls ha permès obrir noves aules que no han passat pel procés legal d'autorització prèvia? Intentaré no dir noms perquè a mi me mereixen el mateix respecte els professionals de l'educació, treballin allà on treballin. Però m'expliqui per què un determinat centre concertat de Palma se li permet reconvertir, sense complir la normativa vigent, aules de batxillerat en aules de Formació Professional? Per què a un altre centre se li concerten noves aules d'infantil no autoritzades, perquè no fan cas a les denúncies de l'STEI que tant a la mesa de concerts com als mitjans de comunicació ha proclamat textualment: "El seu rebuig a l'hora d'atorgar concerts per part de l'administració educativa sense tenir en compte la normativa vigent".

Vostè té la paraula en açò, i també la té per explicar-nos el seu darrer invent: el finançament de les obres d'ampliació d'alguns centres concertats; alguns, altra vegada, eh?, només alguns. Haurem de veure la validesa jurídica d'aquesta decisió i li assegurem que hi ha missers que tenen molts dubtes.

I a més el problema és que mentre vostès ja estan preparant la bossa per donar més doblers als centres concertats, a alguns, no compleixen els seus compromisos amb l'ensenyament públic. Ja no els parlaré del que va suposar per als centres públics que l'any passat estiguessin quatre mesos a cobrar la dotació econòmica del setembre, però sí li parlaré dels mestres itinerants, que encara avui se'ls deuen mesos de dietes; sí li parlaré del fet que no s'han pagat els ajuts dels menjadors escolars des de principi de curs; sí li parlaré del fet que els professors de l'escola d'adults no cobren el complement d'ESO que els pertoca; sí li parlaré del fet que mentre anuncien pissarres electròniques no doten els centres dels ordinadors compromesos; sí li parlaré dels centres que necessiten més dotació per fer front a necessitats urgents i se'ls nega; i sí li parlaré de la retallada de la subvenció a l'Associació de pares i mares.

I a més, Sr. Conseller, el més greu: vostè no afronta, no vol afrontar el veritable problema; mentre es fa publicitat d'alguns centres concertats repetint i tornant a repetir que tenen molta demanda i per açò se'ls finançaran les obres, què fan perquè augmenti la demanda als públics? Què fan perquè millori la imatge d'altres centres? Què fan perquè l'ensenyament públic no es consideri -sobretot a Palma- un ensenyament de segona? Expliqui'ns açò perquè és molt important.

Perquè vostè de moment ha actuat amb un menyspreu absolut respecte a les propostes que en aquest sentit fan els mateixos centres. I és que a vostè la participació dels ensenyants li fa nosa, i sí no que ho demanin als directores de secundària que, agrupats en una associació, denuncien que la

conselleria no els fa cas, i que fins i tot s'han plantejat negar-se a col·laborar en el procés de la confecció de la quota de professorat. I és que precisament la participació de la comunitat educativa és un dels aspectes que més diferencien la política de l'anterior administració respecte de la seva. En dos anys de govern vostè no ha tingut en compte per a res la comunitat educativa a l'hora d'elaborar normativa. Amb l'anterior administració educativa, de propostes dels mateixos mestres, dels mateixos ensenyants, van sortir els projectes d'intervenció educativa, els plans d'acolliment lingüísticocultural, els projectes socioeducatius, i els ensenyants varen poder opinar, varen ser escoltats, i la seva experiència va servir per posar solucions realistes a problemes reals que ningú no coneix millor que ells.

Però vostè amb vostè la participació ha estat un desert, i la darrera vegada que vaig pujar aquí dalt i li vaig retreure açò, va pujar aquí dalt també vostè i va anunciar, per cercar un titular, que l'abril o el maig faria un congrés de l'educació. Som al maig i el congrés no s'ha fet, però no tenguí la temptació de tornar a pujar per donar un titular, que ja diré jo que el congrés aquest es farà l'octubre, però es farà malament; i sap per què es farà malament?, perquè a hores d'ara els centres encara no en saben res, no han pogut debatre res, els que haurien de ser els protagonistes no en saben res.

Però també hi podria haver un altre motiu: el desgavell absolut de la seva gestió quotidiana. N'hi puc posar exemples. Puc parlar-li de la web educativa, que supòs que vostè coneix la web. Sap vostè que encara hi ha penjats els currículums LOCE de totes les etapes?, uns currículums que serveixen per a res, que mai no han servit per a res perquè la LOCE no s'ha arribat a aplicar. Quin respecte té vostè per als ensenyants que volen consultar normativa i només es troben amb uns decrets virtuals, ficticis, que no es poden aplicar?

I reti comptes en aquesta cambra, Sr. Conseller, de les mesures reals, eh?, reals, no anuncis, que ha pres per minvar el fracàs escolar. Quines mesures ha pres per evitar l'abandonament dels estudis, gairebé el més alt de l'Estat?, i no ens torni explicar l'informe PISA, per favor, i no ens torni invocar la LOCE, que ja és morta; les seves mesures, Sr. Conseller, les seves, la responsabilitat és seva. I expliqui'ns per què han suprimit la revista *Quaderns d'Educació*; primer la van convertir en un *botafumeiro* i ara la suprimeixen. I també ens pot dir per què van rebutjar unes esmenes del PSM als pressuposts que demanaven un pla d'acció contra el *bulling*, l'assetjament escolar, i va haver de venir una senyora exministra, diputada popular a Madrid, a donar-li instruccions perquè fessin aquest pla. Autonomia.

I de passada també digui'ns per què els centres de professors fan menys cursos de formació que mai. I per què vostès amaguen informació al Consell Escolar de les Illes Balears i no li passen la normativa que afecta qüestions lingüístiques dins els centres.

I digui'ns també, Sr. Conseller, com pensa posar ordre a la Direcció General d'Ordenació i Innovació. Li asseguro que si vostè demana pels centres tots li diran el mateix: no hi ha rei ni roc, i tot açò provoca una paràlisi i un constant retrocés en les

polítiques de compensació que són a càrrec d'aquesta direcció general.

Sr. Conseller, no van bé. Vostè sap que no van bé. Vostè pot vendre anuncis, pot vendre pissarres electròniques, trucades a mòbils..., tot ho pot vendre. Ara, la política quotidiana, la política de gestió quotidiana i la política d'innovació, la política d'igualtat, no tan sols no van bé sinó que retrocedeixen. No entraré, no hi vull entrar perquè això ho deix per a una altra interpel·lació, no vull entrar en tot el pla de castellanització del primer ensenyament, ni en el retrocés (...) de la normalització lingüística a l'àmbit escolar, i de tots els temes de caire lingüístic en tornarem a parlar en una altra interpel·lació. Açò li ho asseguro perfectament.

Però deixin-me acabar amb una darrera pregunta, una darrera pregunta que no li faig jo, que li fa una mestra que ahir mateix em va trobar a Ses Voltes de Ciutadella, una mestra jubilada que ha dedicat tota la seva vida a l'educació, i em va fer aquesta pregunta, em va dir: "Eduard, tu creus que de ver els importa gaire l'educació?". Contesti.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Sr. President, senyores i senyors diputats, amb certa freqüència periòdica puja el Sr. Riudavets a aquesta tribuna a llegir-nos el llibre de l'Apocalipsi. És una pena que totes les virtuts que predica d'un temps passat que ja no existeix no foren realitat el temps que el Sr. Riudavets tenia importantíssimes responsabilitats educatives en aquesta comunitat.

Perquè naturalment és molt fàcil sortir aquí i dir "estam a la meitat de la legislatura", cosa que és vera, és l'única veritat que ha dit de tota la seva intervenció, estam a la meitat de la legislatura. I a dir "anem a valorar el que està bé i el que no està bé"; òbviament s'ha oblidat del que està bé i ha explicat el que no està bé, o el que ell creu que no està bé. Per tant em correspon a mi, naturalment, contradir-lo i explicar, senyores i senyors diputats, el que jo crec que està bé.

He de dir que no puc acceptar aquest maximalisme que hi ha un model bo i un model dolent, els bons i els dolents que tantes vegades en aquesta cambra en tants d'anys hem hagut d'aguantar. Els bons són el Sr. Riudavets, el Sr. Damià Pons, l'anterior administració, i els dolents són els que hi ha ara. Abans tot era diàleg, tot era tolerància, tot era escoltar tothom, tot era planificació; i avui tot és un desgavell administratiu..., el principal exemple del desgavell administratiu -escoltin, senyors diputats-, el principal exemple del desgavell administratiu d'aquest govern a la Conselleria d'Educació, que té cura de 170.000 alumnes, de 10.000 mestres, el principal desgavell és que a la pàgina web encara hi ha penjats els decrets desenvolupadors de la LOCE; això és el principal pecat

demonstratiu de la desorganització d'aquesta administració. Tant de bo que tots els pecats foren aquests.

Diu el Sr. Riudavets que no hi ha model, pobresa de plantejaments, ineficàcia i publicitat. Jo he d'explicar que naturalment nosaltres hem fet un esforç i feim un esforç allà on s'ha de notar principalment un esforç en qüestions educatives, perquè li vull respondre la pregunta amb la qual vostè ha acabat, que li va fer una professora a Ses Voltes de Ciutadella, "els importa l'educació?"; els pressuposts demostren si ens importa o no ens importa. El creixement del nombre de professors any per any ho demostra; el creixement de professors a necessitats educatives especials any per any ho demostra; el creixement de pressupost de finançació d'obra pública any per any ho demostra. Totes aquestes ràtios demostren, i les podem comparar, jo naturalment com sempre les duc, però no crec que sigui aquesta la qüestió, podem comparar, ho hem fet altres vegades però s'ha de tornar a dir perquè si no es repeteix 25 vegades pareix que no es vol entendre, que el pressupost en obra pública, en obra pública, no en escola concertada, que es gasta enguany, 55 milions d'euros, és el mateix que l'anterior govern, l'administració a la qual pertanyia el Sr. Riudavets, va gastar en quatre anys. Qualque cosa voldrà dir. Ara ja hi ha acusacions, jo ja he sentit qualque acusació que és "no, escolti, és que aquest govern actual l'únic que vol és posar pedra, fer obra pública", com insinuant no sé què. Bé, però és que aquesta obra pública s'omple d'alumnes, de mestres, de material tecnològic, naturalment, perquè es pretén millorar els recursos que necessitam i els recursos que tenim.

Vostè ha explicat que amb una campanya canalla, em pareix que és la paraula que ha emprat, es va dir que s'implantaria la lliure elecció de centre; i a més m'emplaça a dir quin dia trauré un decret... Escolti, jo, els compromisos, per començar, Sr. Riudavets, no els tenc amb vostè, i no s'enfadi, no els tenc amb vostè. Jo sé amb qui tenc els compromisos i jo sé quines passes hem donat perquè això sigui cada dia més una realitat, perquè quan hem liberalitzat les zones dels centres de Palma, que és on hi ha el principal conflicte, per suposat que hem millorat la capacitat d'elecció de centre. Clar, la passa subsegüent és que ens trobam, efectivament, amb centres concertats que necessiten més oferta, i vostè entra en el to de l'amenaça, de l'amenaça dins els límits del que es pot amenaçar dins un parlament, amenaça jurídica, amenaça jurídica: "hi ha advocats que estan estudiant si vostès poden finançar l'ampliació de centres concertats". Bé, jo llavors li diré, perquè no ho he agafat perquè no ho pagava, quin article del decret que desenvolupa la LOGSE han de llegir aquests advocats per veure quin article d'aquest decret han de llegir per veure que podem fer això. Miri, no crec que ens agafi per aquí. Nosaltres feim el que és legalment possible, naturalment.

Respecte a l'acusació que afavorim més uns centres concertats que els altres jo no tenc la sensació d'afavorir més ningú que uns altres. Jo la sensació que tenc és d'intentar ajudar tothom de la millor manera possible perquè les coses vagin millor. Clar, vostè contraposa dos models, un model on hi havia molt de debat, molta reunió, molta planificació, molta teoria i molt de mapa, i jo estic disposat a entrar en aquesta comparació. Ara per ventura hi ha menys debat, per ventura hi ha menys teoria, per ventura hi ha menys mapa, però hi ha més

realitzacions, i jo sí que la veig, aquesta diferència entre el seu model i el nostre, jo la veig i la reconec; reconec un model molt teòric, un model de molta reunió, un model de molt de debat, contraposat a un model de gestió, a un model de creixement en tots, o pràcticament en tots, però és que a mi no se me n'ocorre cap, que anem en negatiu respecte a la gestió de vostès, per tant en tots els índex.

Perquè podem parlar de finançació a la universitat, podem parlar de finançació a la universitat, en despesa corrent i en obra pública. Podem parlar d'una cosa tan aleatòria i de la qual segurament tenim tan poca responsabilitat com el creixement d'alumnes universitaris, però és que també justament ha crescut el nombre d'alumnes que es matriculen a la nostra universitat. Podem parlar -ja li ho he dit- d'inversió pública en obra pública; no tenen defensa en aquest debat. Podem..., un tema que se m'oblidava: els interins. Oferta pública d'ocupació de professors els quatre anys anteriors i aquest dos anys que duim, també la podem comparar, si vol; la seguretat dels llocs de feina, la seguretat de deixar de ser interí i tenir la teva plaça de professor titular, també podem fer aquest debat.

És que, clar, jo tots aquests debats estic disposat a fer-los amb molt de gust, però el debat de les mentides, les teories, les consideracions, les ineficàcies, les demagògies, jo l'hi accept perquè vostè naturalment ha de complir, és lògic, el paper de venir aquí a fer d'àngel anunciador de la catàstrofe a la qual ens du aquest govern en matèria educativa, però tenguí per segur que estic molt convençut que l'opinió pública no veu les coses així.

No feim cas als professors de secundària. Escolti, jo cada vegada que l'associació de professors de secundària, de directors de secundària ha demanat reunir-se amb mi s'hi ha reunit, li ho puc assegurar. Altra cosa és que els hagi donat la raó de tot el que els interessava o de tot el que demanaven, però que han estat escoltats, miri, rebem tot el món, rebem tothom, escoltam tothom, i si em permet una broma rebem fins als que organitzen espectacles al club de gel, que per ventura no els hauríem de rebre, i rebem tothom i escoltam tothom.

Miri, clar, aquí hi ha efectivament tota una teoria que és la d'explicar que en els centres no saben res, que hi ha una gran desorientació, com encapçala vostè la interpel·lació d'avui, hi ha una gran desorientació en el món educatiu, hi ha una gran confusió per les maldats d'aquest govern; però jo crec que hem d'objectivar, crec que hem de fer el que vostè ens ha proposat al començament d'aquest debat, crec que hem de conjuntar dos models, i efectivament aquí hi ha dos models i segurament en qüestions teòriques distints, també, però en el terreny pràctic, en el terreny de les realitats, en el terreny pressupostari, que és on les coses es materialitzen i on els projectes es fan de veres, sincerament crec que té dificultats per mantenir aquest debat. Vostè sempre podrà sortir a dir que tal escola, o tal detall, o tal cosa no està en condicions. Naturalment, una administració que maneja 700 milions d'euros, que té 10.000 i busques de professors, que té 170.000 alumnes, que té moltíssimes responsabilitats, és relativament lògic, crec que forma part del que s'ha d'assumir, que no tot pot funcionar perfectament. Però cregui'm que els esforços els feim i ben de valent.

Per tant, ens interessa l'educació? Bé, idò jo crec que sí, i jo crec que si comparem, i ho podem fer també, esforços econòmics i esforços de gestió, sincerament la cosa no té comparació. Si comparem des de la perspectiva que hi hagi moltes reunions, que hi hagi moltes trobades, que hi hagi grans debats de caràcter teòric, idò segurament vostès ens guanyarien, segurament ens guanyarien, però com que nosaltres pensam que el pragmatisme exigeix donar solucions a les demandes reals de la gent, i que les demandes que en aquest moment tenim són de més escolarització per un creixement poblacional que vostè coneix tan bé com jo, de més dotació de professorat -perquè s'obren nous centres, clar, és que aquí s'ha de recordar que el curs que ve s'obriran 7 nous centres a les Illes Balears, i més endavant els explicaré els que s'obriran l'altre any-, es fan esforços vertaderament importants de veres i amb un gran sacrifici per part de tots els directors generals, naturalment, de tots, inclosa la Direcció General d'Innovació, que vostè tant crítica.

Per tant vostè em fa aquí una sèrie d'amenaques que feim un procés il·legal, ha dit, un procés il·legal, que feim campanyes canalles, que ens dedicam a la ineficàcia i a la pobresa de plantejaments, però jo crec que al final el jutge suprem de totes aquestes qüestions, que és el públic, que és la gent, que efectivament avui veu que no és possible en termes reals a dia d'avui la lliure elecció, ho veuen, que no és possible, però també veuen que hi ha una millora respecte al que hi havia abans quant a percentatges i quant a nombre reals. Aquesta gent espera molt de nosaltres, i nosaltres naturalment, a meitat de la legislatura no seré jo el que jutgi i faci una valoració positiva de la meva pròpia feina perquè no em correspon a mi, a mi em correspon simplement pujar a aquesta tribuna i contraposar els models, com vostè m'ha suggerit a través de la seva interpel·lació. Li he de dir, Sr. Diputat, senyores i senyors diputats, amb molt de sentiment i amb molt de greu que no resisteixen la comparació.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds té la paraula la Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. El nostre grup ha dir al Sr. Riudavets que creim que és molt adequat en aquest moment fer una anàlisi de com està la situació, diríem, dins el món educatiu, i he de dir també que, com ja ha esmentat el diputat, nosaltres creim que, en primer lloc, hem de recordar que l'educació és un tema clau dins qualsevol societat, per tant és un tema fonamental en el qual hi ha d'haver molts d'esforços de part de tothom, i en aquest sentit també té un component fonamental l'educació, i és que hi ha d'haver el compromís, la feina de tots els que hi estan implicats. Per tant nosaltres creim que el professorat és un element clau, perquè no es pot educar sense que hi hagi participació, sense que hi hagi diàleg entre tots, com dic, els que realment fan possible que les generacions futures idò puguin tenir una educació com cal.

Per tant jo he de dir al Sr. Riudavets que realment hauríem de fer arribar a la Conselleria d'Educació i concretament al conseller que aquesta necessitat de participació i d'escoltar d'una manera clara, i sobretot de fer feina conjunta entre tots els que realment fan possible l'educació, és un aspecte clau i no té res a veure amb models, és un aspecte que no pot mai fallar ni faltar en la política educativa.

Per altra banda hem de dir que és evident que ens trobam que efectivament dins el camp de l'educació hi ha hagut grans promeses, hi ha hagut elements que s'han proclamat i dels quals s'ha fet bandera, ja s'ha dit: la llibertat d'elecció dels centres, per altra banda l'elecció de la llengua per part dels pares, s'ha donat un protagonisme molt important suposadament als pares i a les mares quan després en realitat no és així, i quan tot continua més o manco dins una situació que és evident que s'hauria de millorar i sobretot a determinats nuclis, tant a la zona d'Eivissa com a la zona de Palma, on realment hi ha una falta important d'aules i a més unes dificultats per accedir a determinats centres.

Per altra banda també hem de dir que consideram que a l'educació que està duent el Govern en aquest moment efectivament manca planificació i sobretot manquen mesures concretes, concretes i clares, no demagògies ni fer congressos, que a nosaltres ens sembla bé fer un congrés però entenem que no és la forma de resoldre res, sinó que es tracta sobretot de tenir una planificació clara sobre, primer, mapa escolar; és un element que nosaltres entenem fonamental perquè és la forma de saber on s'ha d'actuar i en quins àmbits s'ha d'actuar. En segon lloc s'han de tenir molt clares les actuacions que s'han de fer per tal de pal·liar el fracàs escolar; som la comunitat autònoma on tenim el fracàs escolar més elevat de tot l'Estat espanyol i no hi ha mesures concretes, clares, que vagin en la línia de millorar aquesta situació que cada vegada el que fa és empobrir una societat que té menors coneixements i a més està menys formada.

Un altre element que també consideram fonamental és la planificació en l'etapa de 0 a 3 anys, que nosaltres ja hem dit que no ha de ser mai des del punt de vista únicament social sinó socioeducatiu, i per tant el paper de la Conselleria d'Educació és un paper fonamental. I per una altra banda l'atenció a la diversitat com un element clau per donar cobertura a totes aquelles necessitats que hi pugui haver, tant d'educació especial com també de les característiques pròpies de la nostra comunitat, amb una immigració important, etc. Creim que aquesta planificació no només és parlar-ne, com hem sentit en aquesta cambra, sinó sobretot tenir polítiques concretes i clares per fer front a una situació que evidentment és complicada però que nosaltres creim que en aquest moment no hi és.

Creim que efectivament, tal com ha dit el Sr. Riudavets, a part de grans promeses falta clarament aquesta planificació, falta aquest diàleg, i sobretot pareix que hi ha un interès més accentuat de cara al fet que l'escola concertada pugui tenir més possibilitats que l'escola pública. Nosaltres consideram que això podria..., podria no, és una irresponsabilitat important tenint en compte que precisament l'escola pública és allà on es mesura la capacitat d'una societat per respondre a la realitat actual.

Creim, per això, que en educació hi ha d'haver sobretot diàleg, hi ha d'haver sobretot una participació de tots els elements que la componen, dels pares i de les mares, de les seves associacions, i sobretot del professorat, que són l'element fonamental a l'hora de realment dur endavant aquesta educació. Per això creim que en aquest moment el procés que s'està duent dins la Conselleria d'Educació no va en la línia que nosaltres creim. A nosaltres fer obres ens pareix molt bé però creim que no és el fonamental; a vegades fins i tot sense tenir una obra, que evidentment s'han de fer, no faltaria més, però creim que allò important sobretot és tenir clar que educar és fer que les generacions que ens vénen darrere siguin millors que les de l'actualitat. En aquest moment a la comunitat de les Illes Balears no és així, la gent cada vegada sap menys i deixa els estudis més aviat. Això és el vertader problema que hi ha a les nostres illes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rosselló. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sr. President. En passar a fixar la posició del Grup Parlamentari Socialista en aquesta interpel·lació el primer que vull comentar és la seva oportunitat. Ho és molt, d'oportuna, la seva interpel·lació, Sr. Riudavets, sobre l'orientació general de la política educativa perquè a quasi dos anys de govern ja es poden veure tres coses: es poden veure les realitzacions, es poden veure les grans tendències per on va aquesta política educativa, i sobretot es veu la coherència o no entre el que es diu i el que es fa, i a més és oportuna perquè l'educació és molt important, i tots els partits per descomptat la situem com una prioritat quan governem, i quan estem a l'oposició també. Però és especialment important a la nostra comunitat, i per això se n'ha de parlar constantment en aquesta cambra, perquè entre altres coses la nostra comunitat depèn de la qualificació de la seva gent per oferir bons serveis i per tant ser competitiva en el terreny econòmic. O sigui, que estem parlant de futur.

L'acció de govern en una matèria, en aquest cas l'educació, sols es pot valorar si resol els problemes que té el sistema educatiu, i tal com ha ressaltat el Sr. Riudavets la política educativa del PP no solament no resol els problemes que tenim sinó que abandona els importants i en crea d'altres que no existeixen. Tenim problemes importantíssims. Hi ha abandonament i fracàs escolar, hi ha necessitat de treballar per assegurar la qualitat de l'educació que es dona a tots els centres, i s'ha d'atendre la diversitat i sobretot s'han de donar eines als mestres i professors perquè ho facin el més bé possible. A cap d'aquests problemes no es dona solució efectiva i, pel contrari, se'n creen altres d'inecessaris i que no existeixen en absolut i que tenen a veure amb dues promeses electorals del PP, que, digui el que digui ara el Sr. Conseller -ja ho ha dit el Sr. Riudavets però jo ho vull repetir-, com molt bé sabem no podrà complir; em refereixo a la lliure elecció de centre i a la llengua del primer ensenyament. Insisteixo, no

podrà complir-les i solament creen tensions en la comunitat escolar i problemes innecessaris.

A la interpel·lació que està fent el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista s'han contraposat dos models, ja no dic educatius, dic dos models. Un model educatiu sí, d'ensenyament públic de qualitat, i un altre, que no sé si és un model però almenys és una tendència, que al nostre entendre no dona resposta als problemes i utilitza el sistema educatiu per aconseguir qüestions que li són alienes, per exemple fer obres encara que després no es puguin mantenir. Ens ha recordat un altre cop el Sr. Fiol, el Sr. Conseller, que tenim una inversió de 55 milions d'euros per a aquest any quan ell mateix ens va dir en els pressuposts que no ens els podríem gastar; però aquest no és problema, sinó que avui també s'ha recordat que enfront d'això, aquesta necessitat de fer obres, que hi és, tenim deutes pendents importantíssims de coses que tenen a veure amb el funcionament corrent dels centres.

El Grup Parlamentari Socialista no creu, tal com venim defensant, que la política educativa que fa la Conselleria d'Educació respongui a les necessitats que té el nostre sistema educatiu. Com que tinc poc temps només em centraré ara, en aquesta posició, en dues qüestions sobre les quals ha fet èmfasi el Sr. Riudavets.

La primera és la defensa d'una escola pública de qualitat. L'actual política de la conselleria deixa, permetent que s'incompleixi la normativa, que s'acumuli a l'escola pública el 80% dels alumnes nouvinguts i la immensa majoria de l'alumnat amb necessitats específiques. Naturalment aquestes greus diferències entre uns centres i altres porten al fet que, a l'hora de triar, els pares i les mares prefereixin aquells podríem dir menys conflictius i, miri per on, coincideixen amb els que a menys situacions especials han de fer front. Davant d'això la conselleria no sols no resol el problema sinó que l'agreuja, ja que proposa fer més aules als centres que tenen més demanda enlloc de treballar seriosament perquè no hi hagi centres rebutjats.

Aquesta política de la conselleria no és de cap manera la solució. La política de no solucionar les diferències entre els centres sols tindrà com a resultat aconseguir una fractura gravíssima: l'existència de centres de primera i segona divisió, i els de segona, desafortunadament per a tots, seran públics. Fixi's bé el que dic, dic que seran públics. La solució, com ja hem dit moltes vegades, és donar més recursos a qui més ho necessita. Nosaltres hem presentat en aquest sentit diverses propostes que ens han estat aprovades però que per ara no veiem.

També té raó el Sr. Riudavets, i tampoc no ha rebut resposta, quan ha parlat de la manca de participació de la comunitat educativa. Fins ara la política de la conselleria s'ha caracteritzat per aquesta manca de debat, en el qual s'entén que la participació no vol dir solament escoltar, sinó que a través d'aquesta escolta s'aportin solucions des del consens.

I dues idees per acabar de fixar la posició del Grup Socialista. Compartim la impressió, o millor dit la certesa, que també s'ha expressat aquí, que hi ha almenys, a part dels que ja hem dit, dos problemes molt importants en la política educativa

del PP. El primer és la deixadesa en les responsabilitats; no cerquen solucions als problemes que tenim i a més, darrerament, es deixen en mans alienes qüestions que són responsabilitat exclusiva de la conselleria, per exemple estudiar quins són els problemes de l'alumnat per poder cercar solucions. I encara que avui no sigui tema de debat, també vull deixar apuntada aquí la creació de problemes inexistents; en aquest sentit el millor exemple, encara que ja tindrem oportunitat de debatre-ho, és precisament el pla per a l'elecció de llengua del primer ensenyament, una mesura a curt termini que, sense entrar en si és bona o no, que jo crec que no, està servint solament per, tal com he dit, crear problemes on no n'hi ha, i posar fre i obstacles al procés de normalització de la nostra llengua.

Aquesta interpel·lació, deia al principi, és especialment oportuna perquè ens està permetent veure el bon tros que hi ha entre la política educativa que s'anuncia i realment la realitat dels fets, i jo repeteixo, per acabar, que la qualitat educativa - ho sabem tots però val la pena tornar-ho a dir- no es pot centrar solament en el nombre d'aprovats o suspesos que tenguí un centre, sinó que cada centre pugui donar resposta a les necessitats de tot l'alumnat que tingui.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Alberdi. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Gornés.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. A finals de l'any 2004, durant el debat sobre els pressuposts de la Conselleria d'Educació crec jo que vàrem tenir l'oportunitat de debatre amb suficiència la política en matèria d'educació que el Govern del Partit Popular està impulsant. Una política, no em cansaré de dir-ho, emana d'un mandat electoral, en el nostre programa electoral vàrem fer una aposta decidida en educació com a matèria estratègica de la línia política del Govern de'n Jaume Matas. I el que feim és el que vàrem dir que faríem. Per a nosaltres el programa electoral és un estímul, mentre que per a altres és més bé una pesada llosa que han de suportar.

Diu el PSM que venim aquí a comparar models educatius i que el model educatiu que estam comparant és el que va néixer de l'anterior legislatura respecte al que està impulsant el Govern del Partit Popular. Sr. Diputat, li vull dir que no és així, li vull recordar que va ser l'any 98 quan el Govern de'n Jaume Matas va presentar el primer esborrany de model educatiu de les Illes Balears i va ser en aquest model allà on es varen traçar les línies mestres, que per cert varen recollir en aquest programa electoral. Jo pensava que veníem a parlar de model, no de temes relatius i fins i tot de petita escala. M'han decebut bastant les intervencions que he sentit per part de vostè.

Hi ha alguns punts que vull ressaltar per part de la defensa que vull fer. Primer, l'esforç per aconseguir l'estabilitat laboral dels professors que està fent el Govern actual. Un 30% dels

professors eren interins a principi de la legislatura i en 2 anys s'han reduït en 400 l'any passat i en 450 enguany. Açò vol dir que s'estan impulsant polítiques actives per tal de consolidar aquests llocs de feina. Els esforços que la conselleria ha fet per donar l'oportunitat de què els pares escullin la llengua en què han de ser educats els seus fills mereix també ser destacada. El procediment de selecció de directors, com a desplegament de la Llei de Qualitat Educativa també creim que s'ha de dir. El Pla de modernització i desburocratització de la gestió administrativa per millorar el coneixement per part de l'administració del seu sistema educatiu és una altra fita. La creació de l'IBISEC (Institut d'Infraestructures Educatives) per construir i dotar els centres educatius, amb una partida només per a enguany de 55 milions d'euros, també és una fita molt important, fins i tot jo diria que és una fita històrica perquè ha estat la iniciativa política més important en qüestió d'inversions que ha vist la nostra comunitat autònoma en els darrers anys.

En definitiva, estam parlant de què l'actual Govern està destinat un 40% més de pressupost a l'educació que qualsevol altre Govern hagi fet. Per tant, dades són les que importen i no tant les paraules. És cert que tenim problemes i molts, alguns d'ells s'estan afrontant amb decisions polítiques de gran pes, com les mesures per aconseguir la lliure elecció de centre, o per combatre el fracàs escolar, o per mitigar la primerenca incorporació en el mercat de treball dels joves de les Illes Balears. Però el més important tal vegada i el que està condicionant tots els esforços que es dediquen a la qüestió vénen de l'alt creixement de la població escolar en pocs anys, com efecte principal de té l'augment de la població immigrant que repercuteix necessàriament en infraestructures i mitjans. La població escolar immigrant suposa ja més de l'11%, amb més de 100 nacionalitats diferents. Tot açò fa que la Conselleria d'Educació hagi d'invertir en esforços i dedicació per millorar aquesta situació i nosaltres valoram en la seva justa mesura aquest esforç i creim que s'estan donant les passes correctes per afrontar una situació d'aquest tipus.

Un dels altres problemes que observam amb preocupació, la desatenció que el Govern del Sr. Zapatero té cap a les Illes Balears. Se'n recorden vostès d'aquelles boniques paraules de col·laboració en temes d'immigració? O d'aquelles en matèria d'informàtica? O de la gratuïtat dels llibres de text? O del finançament de l'educació de 3-6 anys? Sembla ser que tot açò va desaparèixer amb la tramuntana de Menorca perquè després de les vacances del Sr. Zapatero en aquesta illa no n'hem tornat sentir res de res i són inversions molt necessàries per a les nostres illes.

El PSM diu que hi ha desorientació entre el professorat i jo li vull dir que un dels motius d'aquesta possible desorientació ve donat per les reformes que el Govern espanyol està impulsant a nivell nacional. El seu inestable desplegament, la seva falta de conversa, la seva falta de consens amb les diferents comunitats autònomes és lògic que estigui creant aquesta desorientació, els professors no saben quin serà el futur. I açò ve arran del principal problema que hem detectat nosaltres a les nostres illes, la qüestió del finançament. Els problemes que he esmentat abans tenen l'origen en aquesta qüestió i nosaltres volem que Madrid s'hi fixi, que es doni compte que la situació demogràfica de les Illes Balears repercuteix en la qualitat dels serveis, no només de l'educació

sinó també de la sanitat. I volem que es solucionin aquests aspectes i ho demanam seriosament i educadament, sense posar-nos corones d'espines damunt del cap i ho demanam amb dades, fets demostrables i aquí Sr. Conseller li demanam els màxims esforços per aconseguir que el nostre sistema educatiu pugui gaudir del finançament que li pertoca.

Em deix moltes coses perquè el temps s'acaba. Però Sr. Conseller, continuï pel camí emprès que els ciutadans de les Illes Balears necessiten decisions valentes i idees clares per afrontar els problemes presents i aquells que puguin sorgir en el futur. Jo crec que el Govern del Partit Popular està donant sobrades mostres perquè puguem dir que s'està fent una bona feina per millorar el sistema educatiu de les nostres illes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, en primer lloc vostè m'ha acusat de predicar l'apocalipsi, tal vegada el prediqui, però del que estic segur és que no el provocaré i vostè va pel camí. Després també m'ha dit que jo havia dit que hi havia un model bo i un model dolent. En cap moment, he dit que hi havia un model i l'absència de model, la improvisació absoluta que és la seva política, tapar forats, acontentar-ne alguns, que no hi hagi problemes allà, això és la seva política, per llevar-se un titular del diari dolent el que arribarien a fer, un dia en ratllarem.

Per altra part també m'ha acusat de demagògia perquè he dit que era una vergonya que la pàgina web encara prediqués la LOCE. Idò no, he dit moltes més coses, açò és una vergonya, però també he dit que funcionava malament la Direcció General d'Ordenació i Innovació i no m'ha contestat. Li he demanat sobre el fracàs escolar i no m'ha contestat. Li he demanat d'absentisme escolar i no m'ha contestat. Li he demanat sobre l'abandonament dels estudis, no m'ha contestat. Li he demanat de les irregularitats en els concerts, no m'ha contestat. Li he demanat per què les xifres no eren reals, no m'ha contestat. Li he demanat per què hi havia menys formació que mai per al professorat i no m'ha contestat. Li he demanat per què va haver d'esperar que la Sra. Ana Pastor vengués a donar-li ciència infusa per fer el pla contra el *bulling* i no m'ha contestat. No me contestat per què hi ha aules que no estan autoritzades i en canvi són concertades. És a dir, vostè ha vingut aquí dalt i sí ha fet demagògia, la gran demagògia del pressupost d'obra pública. Miri, per començar una cosa és el pressupost i l'altra és l'execució, perquè si tenen tants de pressuposts meravellosos per què no paguen a qui deuen? Per què no paguen als mestres que fa mesos i mesos que no cobren allò que els pertoca cobrar?

Per altra part, "augmentarem professorat". Idò li digui al Sr. Ramis que tiri el pla de sanejament perquè no val (...). Una cosa o una altra, o no se posen d'acord? Açò hem de tenir clar. I després el que sí m'ha molestat moltíssim, no per a mi, a mi

ja no me molesta res, és el menyspreu a la participació del professorat. Reunions i teoria, no senyor! D'aquestes reunions i teories va sortir el projecte d'intervenció educativa que varen suposar una forta inserció social d'alumnes conflictius, va sortir el pla per acollir immigrants, va sortir el projecte socioeducatiu per a alumnes amb deficiències i açò va sortir de la participació de professorat. I açò no són reunions, ni teoria, açò és participació, cosa que vostè fins i tot aquí dalt ha menyspreat, el que demostra que no coneix aquesta paraula o el que significa.

M'ha parlat molt poc d'escolarització, vostè ha ratllat de l'èxit de l'escolarització. No és açò el que varen prometre, primer faci honor a les seves promeses, jo he llegit el seu programa electoral abans de venir aquí, lliure elecció de centre, tots els alumnes en el centre, açò és el que varen prometre. Que augmentaven any rera any la satisfacció, ja ho fèiem nosaltres i a més, vostès no han augmentat tant com ha dit. Sap què és això? Un dels (...) dels 604 fulls que té tot (...) d'escolarització de Palma i n'he duit uns quants, només quantificant açò veuen com han enganyat en les xifres.

Però ratllant del Congrés d'Educació que tampoc no ha dit res, una passadeta. Esper que no sigui com el Congrés del Fracàs Escolar, la més gran conclusió del Congrés del Fracàs Escolar és que la necessitat d'aquesta mesura, un pacte per l'educació, amb la qual acabam aquestes conclusions, és important perquè a més va formar part del discurs pronunciat pel President del Govern balear Jaume Matas en la inauguració. És a dir, la conclusió és el *botafumeiro* del President, per favor! Si açò és el que pensen fer amb el Congrés de l'Educació se'l poden estalviar. El que necessitam és participació, debat i conclusions que els mestres puguin aportar, cosa que no han fet vostès fins ara.

A més, tornam a l'escolarització. Vostès han augmentat ràtios, vostès han obert aules no autoritzades, vostès han eliminat la reserva efectiva per a alumnes amb dificultats i on anam? Anam a allò que ha dit la Sra. Alberdi a crear guetos a la pública. Açò és la conseqüència lògica, perquè com que la pública ha quedat més buida, tots els alumnes que vinguin ara d'incorporació tardana on aniran? A la concertada no, açò ja li ho dic jo. Després el mapa escolar, què és aquesta cosa? Idò el mapa escolar és una eina útil, és una eina de planificació molt útil. Cada vegada que jo qüestion el mapa escolar van vostès i m'ho retreen. Açò sí, el mapa escolar lliga les mans i clar, després no poden anar a Ciutadella i dir farem aquest institut aquí que no és necessari, no poden anar a aquell poble que els han de fer la bona a dir-los que els farem aquesta cosa perquè un mapa escolar lliga les mans i açò no ho volen, per açò no ho fan. Mirin, ja no ratllaré més perquè me sembla que en definitiva ha quedat prou clar la seva situació.

Vostè fa de gestor, però no entén l'educació. M'ha recordat una frase del Sr. Manuel Azaña i que deia que un polític se li pot perdonar que no sàpiga parlar, però no se li pot perdonar que no sàpiga de què parla i vostè no sap de què parla.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo comprenc molt bé que quan no hi ha arguments s'ha de venir aquí a fer aquest exercici que a més és dolent per a la seva salut. Aquests crits, aquestes enrabiades no li duren res de bo. S'ho ha de prendre amb molta més calma. Jo comprenc que vostè aquí no pot aguantar el debat de la realitat, el debat de la realitat no el repetiré perquè està en el *Diari de Sessions*, el debat dels números reals, el debat de les estadístiques, el debat de les obres que realment es fan, no per contentar-ne un o l'altre, perquè són necessitats que quan només se teoritzava no se feien. Aquí el problema no és que a mi me pareixi malament que hi hagi reunions, jo no menyspreï a ningú, vostè què se creu? Jo no menyspreï als mestres ni a ningú.

A mi me sembla molt bé que es facin totes quantes reunions siguin necessàries, me pareix molt bé que hi hagi reunions, allò que no pareix bé és que es facin reunions enlloc de, perquè hi ha una qüestió material i (...) i és resoldre els problemes certs que tenim damunt la taula. I nosaltres podem ser millors o pitjors gestors i naturalment insistesc, no som jo que ho he de dir, el públic decidirà en el moment que ha de decidir, vostè ho sap també que els ciutadans són els que al final ens posen i ens lleven de la responsabilitat. Per tant, jo no he de xerrar aquí de si ho feim més o manco bé. Feim el que podem i ho feim el millor que sabem. Però és veritat que hi ha dos models i jo insistesc en què aquesta és la dualitat, la dualitat de teoritzar, la dualitat del parlar i la dualitat del fer coses que realment noti la gent. O és que crear més places reals de professors no és millorar l'estatus dels professors? O és que dedicar més mestres a ensenyaments especials, com puc demostrar numèricament que s'han anat creant, no és millorar una situació real a la gent que està en situació de dificultat o d'exclusió? O crear més centres públics no és millorar les necessitats educatives dels ciutadans que necessiten una bona escola pública? Escolti, és que aquí pareix que tot el que feim i tot el que deim no té cap sentit.

Clar aquí s'estan intentant establir a més una sèrie de tòpics, ja no només per part de vostè, sinó per part de tots els que han intervengut, un dels quals és bandera històrica de l'esquerra. S'afavoreix l'escola concertada o l'escola privada en detriment de l'escola pública. Jo rept a qualsevol a fer un debat amb números reals, amb pressuposts reals de què s'ha fet i com s'està finançant l'escola pública i que s'està donant a l'escola concertada. I després hi ha un segon tòpic que encara és millor, és el millor de tots, perquè és un tòpic que neix de dir i de voler fer creure a la gent una gran mentida i la gran mentida és que la dreta du els nouvinguts i la gent que té dificultats a l'escola pública i l'esquerra no. Ui, ui, ui, perquè hauríem de veure el meu antecessor com va trobar i com va deixar la presència percentual, per exemple de nouvinguts, a l'escola pública. Perquè clar, vostès tenen molt fàcil dir ara hi ha un 80% dels nouvinguts que estan a l'escola pública i quin percentatge hi havia quan jo vaig arribar? Un 20? Un 30? Un 40? Un 50? Un 60? Un 70? Un 75? No, un 79,5. Haviem augmentat mig punt la presència... és que hem de saber de què xerrem perquè aquí surten, com ha sortit la Sra. Alberdi, a fer una acusació

extraordinària, "vostès fan un gueto", "vostès duen els nins que arriben de fora a l'escola pública i els impedeixen anar a un altre tipus de centres". Nosaltres en tot cas el que haurem fet és en aquesta línia una autèntica continuïtat. I el que hi ha hagut ha estat una interpretació jurisprudencial de què les places que estan vacants, si no estan ocupades per nins que tenen aquestes necessitats, s'han d'ocupar per qui les demana dels que estan aquí. I això és una interpretació que a més de ser jurisprudencial molt ampla, és de sentit comú, des del meu punt de vista.

Però clar, aquí s'estableix aquesta comparació que realment no se pot sostenir. Al contrari, nosaltres qui creim que no està complint en la matèria educativa és el Ministeri d'Educació, qui realment no fa res per millorar la nostra situació és el Ministeri d'Educació. Qui realment ens ha promès finançament i comprensió pel gran nombre de nouvinguts, però que a l'hora de la veritat no s'ha fet res és el Ministeri d'Educació. El que ha dit que establirà un nou sistema basat en la justícia i impedirà que els rics i els protegits triomfin i els desfavorits siguin els que es facin els amos del món, el Sr. Zapatero que havia de posar no sé quants d'ordinadors, dels quals que jo sàpiga no ens n'han arribat ni un. Com no ens han arribat cap plus de finançament dels molts que hem demanat. Per tant, és molt fàcil naturalment explicar aquestes coses i després no complir-les. De tots aquests tòpics que he explicat i dels quals vostès aquí en fan bandera i que crec que han quedat vertaderament aclarits, o esper que així sigui, vull també dir que tots tenen un mateix element comú i és naturalment criticar el Govern de les Illes Balears i estan en el seu dret i és la seva obligació segurament. Jo accept que ha de ser així, evidentment.

I després clar, el Sr. Riudavets me fa tal quantitat de preguntes concretes sobre temes molt concrets que és impossible que jo contesti, però estic disposat a comparèixer el dia que faci falta per parlar-ne totes les hores que siguin necessàries. Naturalment jo no rep ciència infusa de la Sra. Pastor. La Sra. Pastor pertany a una organització, com jo mateix, i en la coincidesc en moltíssimes coses i hem aprofitat reunions amb ella per llançar projectes que crec que són bons per al conjunt del sistema educatiu.

Se donen menys cursos de formació del professorat, no estic segur per desgràcia, perquè crec que no se'n donen menys, però no m'atrevesc a dir-ho amb seguretat, però més o menys és igual. És a dir, aquí feim afirmacions que un no sempre pot contradir i discutir. Fracàs escolar i absentisme és una gran preocupació, me sap greu haver de dir que el fracàs comença a minvar i també ho podem demostrar. Però és igual, segueix sent una preocupació perquè estam en una situació dolenta en el conjunt de l'Estat i no en parlem en el conjunt d'Europa. Per tant, totes aquelles iniciatives que vinguin en aquest sentit benvingudes siguin, el que passa és que és molt difícil tenir estratègies clares i concretes només des del món educatiu i això exigeix una reflexió segurament molt més àmplia i que estic segur que podem fer en el congrés que vostè ja ha fixat a l'octubre, si no m'equivoc.

Jo vull acabar dient que jo menyspreï a ningú i a mi no me sembla malament qualsevol tipus de reunió, ni me pareix malament que tothom opini, ni me pareix malament que la gent

estableixi teories. Vostè aquí ho ha intentat ridiculitzar dient que xerrava d'una forma com si no m'interessés. Tot això m'interessa molt, però m'interessa molt més, sincerament li ho dic, la gestió, els resultats concrets. Que els nins al final tinguin una escola allà on no la tenien i que aquell professor pugui tenir aquella plaça que després de molts d'anys d'interinitat s'ha guanyat amb el seu esforç. Totes aquestes coses també m'interessen i per ventura més i me semblen molt importants.

Per això naturalment he d'acabar, Sr. President, gràcies per la seva indulgència com sempre tan notable, agraint al Grup Parlamentari Popular i molt especialment al diputat Gornés la seva capacitat de síntesi i d'explicar els esforços que duim des de la conselleria perquè naturalment sense el suport del Grup Parlamentari Popular seria impossible dur endavant la gran tasca i el gran esforç que feim cada dia.

(Rialles i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

III. Moció RGE núm. 4149/05, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a conveni de carreteres, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 1031/05.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la moció RGE núm. 4149/05 presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, relativa a conveni de carreteres. Té la paraula la Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Aquesta moció esdevé com ja se sap de la interpel·lació que se va presentar per part del nostre grup ara fa dos plens. Nosaltres entenem que la consellera d'Obres Públiques, a més no és present, supòs que el tema no li interessa prou, no va respondre a cap de les qüestions plantejades en aquesta interpel·lació. També és cert que la majoria de membres del Govern solen fer el mateix quan són interpel·lats. Però el que sí ens va quedar molt clar és que una vegada més la política econòmica de transports del Sr. Matas i la Sra. Cabrer està basada, no exclusivament però en una part important, en més autopistes i més autovies com a model de mobilitat, sense considerar els efectes sobre el territori, sobre els recursos naturals i sobre el medi ambient.

Un model molt idoni, a més, perquè a través d'aquesta inversió en obra pública s'activi l'economia de les Illes Balears. Així el Sr. Matas amaga la crisi estructural del sector turístic i activa a través de l'obra pública una activitat econòmica de creixement a curt termini, però de beneficis econòmics ràpids. Tot això a base d'endeutament per molts i molts d'anys dels pressuposts públics i per tant, dels doblers de tots els ciutadans i ciutadanes. El Sr. Matas haurem de dir que

haurà augmentat el PIB de les illes a costa de carregar-se el producte natural bàsic illenc. No se tracta per tant, en el nostre entendre, només d'un incompliment del conveni de carreteres per part del Govern de les Illes Balears, se tracta d'un tema polític de primera magnitud que representa aquest model econòmic i de transport del Govern del PP, avalat per UM.

També hem pogut constatar en aquesta interpel·lació que vàrem fer, tot i que ja és molt conegut el tarannà de la Sra. Cabrer, que ja sabem que està basat en la confrontació amb Madrid continuadament i el menyspreu cap a molts de ciutadans i ciutadanes que demanaven des de fa molt de temps que aquesta allau d'autopistes i autovies no se dugués a terme. Jo no faré memòria perquè evidentment no tenc temps, però valdria la pena recordar com a mínim i títol de detall, que hi havia projectes com per exemple l'autovia Inca-Manacor i l'autovia Eivissa-Sant Antoni que no estaven a cap programa electoral i se varen defensar d'una manera contundent. També valdria la pena recordar altres qüestions quan se'ns ha dit que aquestes carreteres eren volgudes per una gran majoria de la població, jo crec que això hauria de fer pensar aquest Govern. Però el cert i ja ens ho va dir la consellera, van a pinyó fixo, sense aturar, sense escoltar i sobretot obres, obres i obres. Suposam que tampoc escoltaran aquesta moció que nosaltres volem presentar amb la intenció de redreçar aquesta situació.

Per tant, creim i per centrar-nos una mica més en el tema concret dels punts de la moció, ja que són bastants. Hem de dir que hi ha hagut un clar incompliment del conveni de carreteres per part del Govern de les Illes Balears i una utilització política per part del Partit Popular d'aquest conveni i que tampoc no entrarem a detallar, però que creim que hi ha molt a dir perquè ha estat continuat des de l'any 98, no només des d'ara. El cert és que els projectes d'autopistes i d'autovies, la gran majoria ja estan iniciats, o quasi acabats, o a punt d'inaugurar-se. Per tant, d'aquesta manera molts de projectes ja no es podran tornar enrera. La rapidesa del Govern del PP i d'UM a les Illes Balears i la lentitud del Govern del PSOE a l'Estat ens ha duit a una situació irreversible en aquestes illes. Però nosaltres creim que a través dels punts de la moció encara podem intentar evitar més desgavells en projectes que encara no s'han iniciat.

També hem de constatar un altre fet, l'endeutament de la comunitat autònoma. Entenem que ha estat molt i en aquest sentit una irresponsabilitat de cara a allò que se farà amb aquests doblers públics i en aquesta línia també intentam que la moció aclareixi millor aquesta situació. També hem de dir que se'ns ha constatat, no només per la interpel·lació sinó també per les actuacions que fa la Conselleria d'Obres Públiques i el Govern que és la política d'autopistes i autovies i que no resol el problema de mobilitat d'aquesta comunitat. Tenim el parc automobilístic més elevat quasi del món, s'ha dit moltes vegades, tenim la pitjor situació respecte transport públic. L'augment de la mitjana anual que creixerà en nombre de cotxes serà d'un 5%, el trànsit de cotxes i en canvi en aquest moment només se parla de més infraestructures viàries, quan hauríem de parlar d'altres qüestions per intentar millorar aquest cercle viciós, que se sap des de fa molt de temps que produeix quan només se fan grans infraestructures. Augmenten el nombre de cotxes, per tant, s'han de fer més cinturons, més rondes, més aparcaments, més embussos i per tant, és una

espiral que no acaba mai i per això calen altres models de transport i que en aquesta comunitat pareix que no hi ha intenció de fer.

Per tant, mitjançant aquesta moció el que plantejam és la necessitat en primer lloc urgent de posar fi a la continua expansió de les grans infraestructures viàries i donar pas a polítiques basades en la gestió de la demanda de la mobilitat, la limitació de l'ús del cotxe i la potenciació del transport col·lectiu com a prioritat en les polítiques de mobilitat per a tots els ciutadans. El transport col·lectiu entenem que no pot ser un germà petit i que hi ha d'haver polítiques clares i concretes entorn d'això.

Per altra banda i perquè ens trobam en un moment de situació de denuncia del conveni del 98 i del 2004 per part del Ministeri de Foment i després, a més, la proposta d'un nou conveni, és l'hora de plantejar-se quin tipus de projectes i de model de mobilitat se vol. I entenem que el Parlament i a través de primer la interpel·lació varem voler saber més coses, coses que no varem poder saber i ara a través d'aquesta moció intentam posar fill a l'agulla per intentar evitar, com deim, aquest desgavell i poder configurar una situació que millori la que tenim en aquest moment.

En el segon punt plantejam de forma clara la renúncia als projectes viaris inclosos en el conveni de carreteres, denunciats pel Ministeri de Foment. Aquests projectes encara no estan iniciats i seria el moment, entenem nosaltres, més idoni per renunciar-hi. L'autovia Inca-Manacor no estava a cap programa electoral, ja ho he dit abans, ni del PP, ni d'UM. S'està fent a més, l'ampliació de la carretera Palma-Manacor i que suposarà una millora d'una xarxa important entre aquestes dues ciutats. Els efectes per tant, d'aquesta autovia Inca-Manacor tots ja sabem quin són, no hi entraré, i tenen un impacte molt important a l'interior de l'illa que creim que ja s'hauria d'excloure com a projecte inclòs a qualsevol conveni.

Respecte un altre projecte i que nosaltres també demanam la renúncia, és el segon cinturó de Palma. Hi ha un profund rebuig a una obra que té un impacte molt important a l'entorn de la ciutat de Palma, que consumeix molt de sòl rústic, que afecta distints nuclis de població i consideram que també s'hauria de renunciar a aquest projecte. El mateix consideram respecte dos projectes de l'illa d'Eivissa, el desdoblament d'Eivissa-Sant Antoni i el nou accés a l'aeroport. Aquests dos projectes entenem que pel seu impacte i efectes negatius també s'hi hauria de renunciar. Hem de dir que aquests dos projectes darrers i ja pas en el punt 3, hem de dir que ja s'ha iniciat la licitació i per tant, entram en el punt tercer, allà on plantejaríem que se renunciés a la licitació perquè entenem que s'ha d'actuar de forma urgent i que a més de l'impacte dels projectes que suposaran també suposarà un endeutament absolutament exagerat de doblers públics.

El desdoblament d'Eivissa-Sant Antoni vull recordar que són 12 quilòmetres, que el pressupost total que consta a l'anunci de la licitació és de 260 milions d'euros quan al conveni del 2004 estava previst un cost total de 4,71 milions d'euros. Per tant és absolutament esbiaixat o, diríem, exageradíssima la quantitat. En el segon cas, el nou accés de l'aeroport d'Eivissa, també per a 6 quilòmetres hi ha un

pressupost total de més de 221 milions d'euros quan en el conveni del 2004 estava previst un cost de 3,93 milions d'euros. I les licitacions de les dues estaven previstes per a l'any 2008 i 2010. Nosaltres creim que aquest endeutament brutal que es faria, com dic, amb doblers públics, està assegurat, i creim que el Govern del Partit Popular no ho hauria de dur a terme i en aquest sentit entenem que hauria d'aturar aquesta licitació i realment cercar una solució diferent a la que en aquest moment es té prevista.

Nosaltres creim que abans d'entrar, com dic, dins un endeutament per a més de 25 anys dels pressupostos de la comunitat autònoma i continuar amb aquesta allau de destrucció del nostre territori, s'haurien d'aturar, haurien de pensar, haurien de millorar, haurien de negociar i haurien de renunciar a dur endavant aquests projectes perquè creim que seria una mesura que redundaria en benefici de tots.

Hem de dir que nosaltres no plantejam no fer res. És a dir, concretament a la moció en el punt 1 ja hem dit que consideram que s'han de fer polítiques basades en la gestió de la demanda de mobilitat, limitació d'ús del cotxe privat i potenciació del transport col·lectiu, però concretament en el punt 6 plantejam que el Govern negociï amb el Ministeri de Foment la redacció, l'execució i el finançament dels projectes de millora de la carretera Eivissa-Sant Antoni i dels accessos de l'aeroport a Eivissa, des d'una perspectiva consensuada a nivell social, amb criteris de protecció del territori i les necessitats reals de mobilitat de la població.

En el punt 8 també feim referència al mateix amb els projectes de millora dels accessos a Palma des d'una perspectiva respectuosa, seriosa i responsable, amb els estudis de mobilitat pertinents com una eina bàsica per conèixer la realitat i les necessitats, perquè aquesta urgència no entenem molt bé a què ve si no és només per poder dir que s'han fet moltes d'obres en aquesta legislatura, però allò real, allò seriós seria estudiar profundament les necessitats que hi ha i llavors, a partir d'aquí, intentar fer els projectes, com dic, menys impactants possibles.

Per altra banda també a la moció plantejam, en el punt 4, que s'insti el Govern a negociar conjuntament amb els consells insulars un nou conveni de carreteres amb el Govern central per obtenir un finançament adient per a la millora de la xarxa viària principal de les Illes amb criteris, com hem dit, de sostenibilitat ambiental, social i econòmica, i minvant les emissions de CO₂ a l'atmosfera i sobretot potenciant el transport públic. Creim que ha de ser un conveni que no tant parlar de molts de doblers, com per exemple el nou conveni pareix que dona 669 milions d'euros, i nosaltres creim que més que dedicar-los a fer més i més carreteres s'haurien de dedicar precisament a una ampla visió del transport a les Illes Balears, de les seves necessitats i, com dic, potenciar més l'àmbit del transport públic.

Per altra banda en el punt setè i en el novè, si em permeten, plantejam dues qüestions que nosaltres creim que són importants, i voldria -si tenc...- explicar-les el més ràpidament possible.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Rosselló, per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sí, Sr. President. En el punt setè nosaltres instam el Govern a renunciar a ocupar per la via d'urgència els terrenys afectats pels projectes de carreteres i a respectar les garanties contemplades a la Llei d'expropiació forçosa. Feim això perquè en aquest moment s'ha fet ocupació per via d'urgència quan nosaltres entenem que aquesta urgència no ha estat prou justificada, primer perquè, ja dic, la licitació estava prevista per a altres anys però, a part d'això, no hi havia realment una necessitat que fos per via d'urgència. S'ha deixat en una situació, als propietaris d'aquestes zones, amb dificultats per poder tenir un procediment com pertoca segons la Llei d'expropiació forçosa, i entenem per tant que s'han llevat possibilitats a un col·lectiu que s'ha vist que el que li feien era llevar-li la casa i, a més, pagar-li només una part a compte. Nosaltres creim que s'hauria de fer per la via que toca i respectant la llei.

I en el punt novè creim que també s'ha de renunciar a construir carreteres finançades pel sistema conegut com a peatge a l'ombra perquè això suposa un endeutament molt important, ja he dit que fins i tot en 25 anys, per a les generacions futures, que hauran de pagar una empresa que es farà càrrec de tota l'actuació, tant de projecte com de manteniment, però que serà a costa dels doblers públics. Creim que això no són bons sistemes per dur endavant el finançament de carreteres i d'autopistes i creim que s'haurien de cercar altres mesures.

I ja per acabar he de dir que nosaltres sí que, si no hi ha cap problema per part dels grups parlamentaris, retirariem el punt cinc, el qual ja no entraré a esmentar aquí en aquest ple.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rosselló. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Miquel Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, els diferents convenis de carreteres, és a dir, les infraestructures, les previsions sobre infraestructures viàries a les nostres illes han adquirit en els darrers temps un protagonisme polític com no es recordava. Quan no ha estat objecte de polèmica per la signatura dels diferents convenis ho ha estat pel seu compliment; quan no ha estat objecte de polèmica pel seu finançament ho ha estat per l'endeutament de la comunitat autònoma a l'hora d'executar les obres; quan no ha estat objecte de polèmica pel model de carretera triat ho ha estat pel seu traçat; quan no ha estat objecte de polèmica per les negociacions obertes ho ha estat pels interlocutors que participen en aquestes negociacions; quan no ha estat objecte de polèmica l'execució ho ha estat pel seu finançament. I així fins a l'infinit.

I la veritat és que moltes vegades pareix que allò que interessa és la polèmica i no la matèria en qüestió. A nosaltres, a Unió Mallorquina, el que ens interessa és el que interessa als ciutadans, és a dir, la seguretat de les carreteres i que no es paguin dues vegades amb els doblers dels ciutadans. I aquest sensació de polèmica ja fa massa anys que dura, i no podem abandonar la idea que aquesta brega respon a altres interessos diferents als interessos de les Illes Balears, o com a mínim als interessos expressats pels ciutadans a les eleccions municipals i autonòmiques.

Analitzem la realitat de les carreteres per parts i amb la màxima objectivitat. De quin són les competències? Les competències en matèria de carreteres són en exclusiva una competència de la comunitat autònoma, i dins l'edifici institucional de la nostra comunitat són competències atribuïdes als distints consells insulars, excepte aquelles infraestructures que varen quedar en mans del Govern pel fet de venir finançades per part de l'Estat espanyol, i són en general les infraestructures en mans del Govern aquelles que aixequen avui per avui més polèmica. Però sigui com sigui és la comunitat autònoma de les Illes Balears que ha de decidir quines són les carreteres necessàries. En tot cas estam d'acord amb el fet que si es demana al Govern de l'Estat que participi en el finançament d'algunes d'aquestes infraestructures, també aquest ha de poder participar en el procediment d'execució d'aquestes mateixes carreteres, però sempre, sempre tenim clar que les competències són de la comunitat autònoma.

I la realitat ha estat sempre insofrible. La legislatura passada vàrem patir el bloqueig per part del *Ministerio de Fomento*, i aquesta legislatura, amb els mateixos protagonistes però amb diferents papers, tornam patir el bloqueig del Ministeri de Foment. Passi el que passi els ciutadans de les Illes reben les conseqüències de les bregues entre partits de caire estatal. Unió Mallorquina ja va manifestar amb tota rotunditat que la decisió de quines carreteres són necessàries per a les Illes l'ha de prendre els representants dels ciutadans de les Illes. Ho dèiem la passada legislatura i també ho deim ara. I els ciutadans de les Illes varen donar al Govern de les Illes, del Partit Popular, la legitimitat suficient per triar aquesta legislatura quines són les carreteres que s'han de fer a les nostres illes, igual que el govern anterior comptava amb la legitimitat per defensar les opcions en el seu moment. Convé tenir clar que en democràcia allò que ens dóna legitimitat a tots nosaltres són els vots dels ciutadans i no els interessos estratègics que puguin tenir uns o altres partits.

Què passa amb el finançament? S'està negociant en aquest moment un nou conveni de carreteres entre el *Ministerio de Fomento* y la comunitat autònoma, una negociació en la qual els consells insulars, i especialment el Consell de Mallorca, estan tenint un paper decisiu. Des d'Unió Mallorquina esperam que es pugui assegurar una important inversió per dur a terme aquelles infraestructures imprescindibles per al desenvolupament econòmic i social de les Illes, però també és vera que resten pendents inversions d'altres convenis anteriors, i en dret existeix una màxima que diu *pacta sunt servanda*, els pactes són per complir-se, i nosaltres esperam del *Ministerio de Fomento* com del Govern de les Illes que es pugui arribar a acords per signar un nou conveni i facilitar i permetre aquestes noves inversions, i complir tot allò que està signat fins a aquest

moment, i això al nostre entendre, al criteri d'Unió Mallorquina, és una qüestió tant de justícia com de lleialtat institucional.

Sra. Rosselló, carreteres i equilibri territorial. El debat sobre les carreteres sempre que vostè el planteja ho fa com si fos una qüestió absoluta: les carreteres atempten contra el medi ambient, contra el territori, contra la sostenibilitat. Aquest és un argument habitual quan la sentim parlar o quan la vàrem sentir a la interpel·lació. Però també podem dir que les carreteres asseguren l'equilibri territorial, asseguren la seguretat dels ciutadans i la seguretat viària, asseguren la vertebració de la nostra societat amb unes comunicacions més àgils, més segures, permeten la mobilitat de les persones i l'accessibilitat.

Un cas paradigmàtic és el de la nostra illa i és el de Palma. Mallorca és una illa macrocefàlica, el pes de Palma és, en relació a la resta de nuclis de l'illa, completament desproporcionat. Les grans infraestructures viàries són a Palma i en els municipis al voltant de Palma: els hospitals de referència, les grans depuradores, la dessaladora de la badia, la universitat, la presó, el port de Palma, l'aeroport, totes les administracions, i aquesta situació provoca una gran pressió sobre el terme municipal de Palma i un enorme desequilibri territorial. És imprescindible aconseguir un major equilibri territorial que anirà seguit d'un desenvolupament econòmic més sostenible, d'una millor articulació de la societat de la nostra illa, i per fer això és imprescindible, entre altres coses, disposar d'un model viari, d'un pla de carreteres coherent i que respongui als interessos i als problemes que tenen els ciutadans, i aquesta és una realitat quotidiana i no una teoria sobre un paper, i és obligació dels polítics actuar en conseqüència.

El transport públic. Miri, Sra. Rosselló, no ens enganyem. Defensar les carreteres no vol dir anar en contra del transport públic. Són dos conceptes que han d'anar de la mà, són dos conceptes que han d'anar units. Hem de fomentar un transport públic, tant ferroviari com per carretera, hem de garantir unes comunicacions àgils, ràpides, a preus que siguin assequibles per a tots els ciutadans i amb uns horaris suficients per a tots els municipis de Mallorca, i aquest és un objectiu essencial que ha de rebre el màxim suport per part tant del Govern de les Illes Balears com de l'Estat espanyol. Però això no implica haver de renunciar a unes bones carreteres, a unes carreteres segures, i a unes carreteres que són necessàries per al present i el futur de les nostres illes. Tenim un veritable problema de saturació viària i de perillositat, i nosaltres, els polítics, tenim l'obligació de donar-los solucions.

Segon cinturó, Sra. Rosselló. Nosaltres des d'Unió Mallorquina entenem imprescindible la construcció d'un segon cinturó a Palma, i no per arribar a la construcció d'un tercer, com hi ha gent que vol afirmar, no, volem un segon cinturó per solucionar la situació dels accessos a Palma, que avui en dia tenen problemes. De res no serveix millorar les carreteres de la resta de l'illa si les entrades a Palma es col·lapsen. Milers de persones diàriament pateixen aquesta realitat sense que els ofereixin cap altra opció. Si volem pacificar el trànsit a Palma, si volem recuperar el passeig marítim, les avingudes, el segon cinturó, Sra. Rosselló, és imprescindible.

Carretera Palma-Manacor. Jo, Sra. Rosselló, vull agrair-li aquesta declaració d'eficàcia que ha fet tant del Govern de les Illes Balears com del Consell de Mallorca quan ha dit aquí públicament i en aquesta tribuna que feim unes carreteres molt ràpidament. Unió Mallorquina va adquirir el compromís amb tots els mallorquins de dur a terme el desdoblament a la carretera de Manacor. Per a nosaltres, per a Unió Mallorquina era una absoluta prioritat de la xarxa viària, volíem garantir unes comunicacions àgils i sobretot segures entre els municipis que hi ha entre Palma i el llevant de Mallorca, especialment entre Manacor, i aquest desdoblament és, amb l'esforç de tots, una realitat cada dia més consolidada. Als diaris d'ahir, dilluns, apareixia una entrevista amb el responsable provincial de Trànsit, i en aquesta entrevista apareixia la numeració dels punts viaris més perillosos de l'illa de Mallorca, i entre els esmentats punts hi havia l'antiga carretera de Manacor, i això, amb aquest desdoblament que s'està duent a terme, serà només un trist record. Aquesta és la nostra responsabilitat.

Sra. Rosselló, podem discrepar, lògicament, de quines carreteres són necessàries i de quines són les prioritats per a la nostra societat. Podem cercar models de carreteres més segures i que respectin al màxim el nostre territori com són els desdoblaments. Podem debatre a fons quin ha de ser el sistema de finançament d'aquestes infraestructures, però allò que nosaltres des d'Unió Mallorquina no podem acceptar és que digui que les inversions viàries a Mallorca no són necessàries. Millorar la nostra xarxa viària és imprescindible en la mesura que garanteix precisament el desenvolupament econòmic i social de la nostra illa, un desenvolupament sostenible gràcies als diferents instruments d'ordenació territorial que protegeixen el nostre medi ambient.

(El Sr. Vicepresident substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

EL SR. NADAL I BUADES:

Vaig acabant. Millorar la nostra xarxa viària millora les comunicacions entre els municipis, equilibra el nostre territori i afavoreix els nostres ciutadans i, sens dubte, millorar la nostra xarxa viària millorarà el nostre transport públic urbà i interurbà. Aquestes afirmacions no són una contradicció, són fets, i aquests fets són la realitat amb la qual hem de treballar i les solucions són aquelles que els ciutadans han decidit amb el seu vot.

Per això nosaltres des d'Unió Mallorquina no donarem suport a la seva moció.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Vadell i Ferrer.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Sr. President, senyores i senyors diputats, Sra. Rosselló, aquesta moció, conseqüència de la interpel·lació de fa 15 dies, respon a una pretensió que compartim, que és intentar que es canviï el model de xarxa viària que s'ha impulsat des d'aquest govern i amb la complicitat i la connivència del consell insular, ja que es va modificar a principi d'aquesta legislatura el Pla de carreteres, en el qual no es contemplaven algunes d'aquestes autovies que s'estan construint.

Creim que és ben legítim que els grups que no compartim aquest model ho anem denunciant, així com també creim que és ben legítim que els ciutadans que no comparteixen aquest model també ho vagin denunciant i vagin recordant que el territori allà on vivim és un territori limitat i que les infraestructures han d'estar d'acord amb les dimensions de les illes, perquè el model de carreteres i el model d'autovies que s'està fent actualment constitueixen uns xaps importants i d'un impacte irreversible.

Ja està clar que necessitam que es millori la xarxa viària. Naturalment tots som ben conseqüents que, sobretot a Mallorca, que és el lloc que conec més, existeix la xarxa viària més important i més extensa quasi quasi de tot el territori espanyol; hi ha comunicació amb tots els pobles i tots els nuclis de població no només per una sola via, sinó moltes vegades per més d'una via, i tot això necessita millorar perquè és evident que la xarxa no respon a les necessitats actuals. Sobretot hi ha una sèrie d'infraestructures i molt concretament la PM-715, que comunica Manacor amb Artà, que és una reivindicació molt antiga que demanàvem ja anys enrere, en els anys noranta, que es desdoblàs perquè el trànsit que hi circula era el més dens i el més nombrós de tota l'illa i el nombre d'accidents també era el més sagnant, era la carretera allà on hi havia més accidents, precisament perquè comunica una comarca molt poblada i amb un gran nivell d'indústria i de necessitat de transport i de comunicació que feia que la densitat del trànsit fos insostenible.

Això per una banda. Però per l'altra hi ha el que s'està construint avui, que són les autovies i les autopistes, que entenem i no ens cansarem de repetir que són exageradament impactants per les necessitats i que no responen a uns principis d'equilibri i de sostenibilitat, que és el que necessitam avui en dia.

Aquesta moció que vostè ha presentat, en el punt 1 creim que és una declaració de principis que compartim; per tants ens hi sumarem, perquè creim que no hem de deixar d'insistir al Govern que posi fi a la contínua expansió d'aquestes estructures viàries i que canviï d'idea, que canviï de model per anar a un equilibri i que no condicioni el futur viari i el futur del medi ambient i del territori de les Illes Balears. Per tant l'hi donam suport.

En el segon punt també li donarem suport perquè evidentment -vostè ja ho ha dit, Sra. Rosselló- va comparèixer a un nou conveni, sense que ningú s'ho esperàs, l'autovia Inca-Manacor, que sobretot va ser una sorpresa per a tots, polítics i ciutadans, i va causar una alarma crec que ben justificada entre la classe política i sobretot els ciutadans, i hi va haver, ho recordarem, bastants manifestacions en contra d'aquesta autovia per considerar-la totalment innecessària i fora de lloc. I igualment el segon cinturó de Palma també ha estat bastant

contestat per la societat civil. Igualment les dues carreteres que vostè també menciona en el segon punt, el desdoblament d'Eivissa-Sant Antoni, el nou accés, també creim, i ens consta, que han tengut una contestació important per part dels ciutadans. Per tant estam d'acord amb el fet que hem d'instar el Govern a renunciar a aquests projectes.

Quant al punt 3 parla textualment a la seva proposta de renunciar a la licitació pel sistema de concessió administrativa. Com que nosaltres estam d'acord a renunciar a la licitació per qualsevol sistema, crec que potser estaria bé, si se m'admet una esmena *in voce*, que aquest parèntesi, això que està posat entre cometes, "pel sistema de concessió administrativa", que es retiràs, perquè si no pareix que estariem d'acord que amb qualsevol altre sistema es podria licitar. Per tant crec que si estam d'acord amb el segon punt és una incongruència el tercer si no elimina aquesta frase de "pel sistema de concessió administrativa". Si ho retira en aquest cas hi estarem d'acord i, si no, com que nosaltres ja hem dit que estam perquè es renunciï a licitar per qualsevol sistema, hi donariem suport si vostè retira aquesta frase.

En el quart punt estam totalment d'acord, ja ha sortit a molts de debats en aquesta cambra, que s'ha de negociar amb el Govern central un nou conveni de carreteres per tal d'obtenir finançament; estam totalment d'acord amb el fet que s'han de seure les dues administracions perquè no estam disposats a renunciar a un finançament que vengui del Govern de l'Estat; no estam d'acord amb el fet que les nostres infraestructures les haguem de pagar amb doblers propis de la comunitat, sinó que entenem que hi ha obres d'importància cabdal per a la comunicació i per a la seguretat que el Govern de l'Estat s'hi ha d'implicar, i que sobretot han d'estar d'acord les dues administracions en quin sistema i en quin model d'infraestructures s'han de construir a les Balears, sobretot en el tema que han de ser unes carreteres respectuosos amb el territori i amb el medi ambient.

El punt cinquè ja l'ha retirat, ha dit la Sra. Rosselló que el retirava. Per tant no el comentarem; estam d'acord amb la seva retirada. I els punts sisè i vuitè crec que corresponen a concrecions del punt 4. Si en el punt 4 diu que s'ha de negociar un nou conveni per finançar noves infraestructures, aquests dos són concrecions d'allò que hauria d'entrar en el conveni. Naturalment que tant la carretera d'Eivissa-Sant Antoni i els accessos a l'aeroport d'Eivissa han de menester una millora substancial perquè la veritat és que no estan en les condicions adequades, però sí que tampoc no estam d'acord amb el fet que es facin els projectes, els macroprojectes que estan projectats i que actualment ja s'ha començat la seva licitació mitjançant l'expropiació de terrenys. Per tant estam d'acord amb el punt sisè i amb el vuitè.

En el punt setè nosaltres ens abstenríem perquè si és el cas, com ha dit la Sra. Rosselló, i també ens consta, que hi ha hagut uns greuges o els afectats per l'expropiació forçosa i per l'ocupació d'urgència dels terrenys no s'han sentit ben tractats per l'Administració i hi ha hagut queixes en aquest sentit, nosaltres el que demanariem és que es complís fil per randa la Llei d'expropiació forçosa, i que es fessin tots els tràmits d'audiència i d'informació als afectats, però creim que l'Administració i el Govern no han de renunciar a un dret que

els dona, perquè llavors la veritat és que en casos d'urgència potser n'hi hauria, i el Govern no pot renunciar a un dret que té donat per llei, perquè potser en segons quins casos podria ser necessari. Ara bé, sí que instaríem el Govern a complir escrupolosament allò que la Llei d'expropiació forçosa diu quant a informació i quant a respectar els drets dels afectats.

I el punt 9 lamentablement no el podem compartir, perquè tot i que creim que hi ha sistemes que ens agraden més, no podem renunciar al fet que, amb manca de finançament, es pugui recórrer a recursos que legalment l'Administració pot tenir si no es disposa d'un finançament o d'uns ingressos que s'han de tenir, o d'un pressupost i uns doblers que en un moment determinat es necessitin, que el Govern i els consells no pugui recórrer a uns sistemes que arreu d'Europa s'estan produint i ja tenim un exemple a les Illes Balears, a Mallorca, concretament, de la construcció de la carretera PM-715, que es fa per aquest sistema, i potser nosaltres no l'hauríem emprat, o sí, la passada legislatura, i potser si l'haguéssim emprat la passada legislatura tendríem alguna autovia fet o algun desdoblament fet que lamentablement ara no tenim.

Per tant, Sra. Rosselló, li repetesc que en els punts 8, 6, 4, 2 i 1 votarem a favor, i en el punt 3 abstenció si no retira "el sistema de concessió administrativa"; en el punt 7 abstenció, i un vot negatiu al punt 9.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. I pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Aquesta moció que presenta el Grup Esquerra Unida i Els Verds avui en aquest ple és un reflex de totes les propostes o moltes de les propostes que per part dels diferents grups de l'oposició s'han fet ja al llarg diria dels darrers mesos, per no parlar fins i tot encara més enllà, i s'han fet arribar tant a la conselleria com al Govern, com al Partit Popular, que és qui té la responsabilitat de gestionar aquest tema de carreteres, en tot, sobretot, el que gira entorn del tema del conveni.

I vull dir una cosa, ja a la nostra intervenció per part del nostre grup a la interpel·lació, vàrem deixar molt clara quina era la situació actualment, una vegada que s'havia produït l'ofertament per part del Ministeri d'un nou conveni. Explicàrem en aquell moment i seguim mantenint al dia d'avui que hi ha dues possibilitats: una és la que té la conselleria de seguir provocant una situació d'enfrontament i una situació de crispació en les relacions amb el Govern de Madrid, i una altra és acceptar l'ofertament que es fa per part del Ministeri d'aquest nou conveni amb un nou finançament. I dic que és important això perquè bona part de les propostes que fa Esquerra Unida a la moció que avui presenta, tenen perfecta cabuda dins les condicions marcades pel Ministeri entorn del nou conveni. I vull recordar, per exemple, que parlam, i aquí es demana per part d'Esquerra Unida la renúncia a un llistat de projectes que, entre d'altres coses, no s'han licitat, perquè, a més, no tenen

consens, són els que desperten més oposició social i de diferents entorns. Per tant, entraria perfectament dins la nova proposta i la nova dinàmica que, en vistes al nou conveni, tenguéssim aquesta capacitat de seure-nos i negociar i consensuar nous projectes que, a més, tendrien aquest finançament.

El mateix passa amb els projectes als quals es fa referència de l'illa d'Eivissa, la carretera de Sant Antoni i el nou accés a l'aeroport. Si no ho record malament, amb l'oferta que fa de nou conveni el ministeri, s'especifiquen, a més, aquests dos projectes com en el seu moment projectes no licitats i per tant perfectament factibles que siguin dins aquest nou conveni, a més, amb uns pressuposts que s'ajusten, si no m'equivoc, bastant a les previsions inicials que feia fins i tot la pròpia conselleria als projectes que havia presentat, que això no vol dir que estiguem d'acord amb els projectes, sinó que haurien i podrien passar, *a posteriori* a una negociació afí i estic segur que seríem capaços d'arribar a un acord, de cercar un consens entorn d'aquests projectes que, com dic, a més ens serviria perquè també feia referència a un altre dels punts que exposa el grup que presenta la moció, i és el tema de la concessió administrativa o, popularment coneguda com a peatge a l'ombra, també a l'hora de licitar determinats projectes.

I per què dic això? Perquè aquests dos d'Eivissa, per exemple, el ministeri s'ofereix a pagar-los íntegrament i vull dir que des del nostre grup no estam en contra del sistema de peatge a l'ombra o sistema de concessió administrativa d'obra pública, per una raó molt simple, perquè tots l'hem utilitzat i creim que és una eina que en alguns moments pot ser útil per part de l'administració poder-lo fer servir. El que no ens pareix clar ni necessari ni adient en aquests moments és que, per part d'una administració amb una situació pressupostària de dèficit, a més clarament reconeguda per mor que s'ha aprovat per part del Grup Parlamentari Popular un pressupost amb un dèficit reconegut, doncs una institució que té aquest dèficit reconegut, que té greus problemes econòmics de futur, degut a un pla de sanejament que haurà de tirar endavant per recuperar aquest dèficit pressupostari, doncs entenem que no es pot permetre el luxe d'utilitzar un sistema que, sent legal, no és desitjable en una situació, com dic, de crisi econòmica com la que pateixen les arques de la comunitat autònoma.

I crec que aquí hi ha la clau i, a més, el nou conveni ofereix l'oportunitat de no haver d'utilitzar aquest sistema, perquè amb un simple consens podríem obtenir el finançament íntegre de Madrid al conveni, a aquests projectes que en aquests moments són polèmics.

La proposta de negociar un nou conveni és tan simple com acceptar l'oferta que fa el ministeri, el ministeri ens diu, doncs, perquè entenem que s'han produït tot un seguit d'incompliments per part d'una de les parts firmants de l'anterior conveni, hem decidit resoldre aquell conveni, però, al mateix temps, us posam damunt i us oferim un nou conveni. Doncs, seria tan simple com dir: estam d'acord, no estam disposats a renunciar a la millora del finançament per a infraestructures a la nostra comunitat autònoma, que això és molt important, vull recordar que hi ha més de 320 milions de pessetes per damunt del pressupost que estava marcat al conveni del 2004 en aquest nou que s'ofereix ara per part del

ministeri, i jo crec que totes aquestes qüestions són dignes de tenir en compte per part de la conselleria i per part del Partit Popular que gestiona el Govern balear.

Repetesc que algun dels punts fan referència, torn a dir, als dos projectes d'Eivissa, demanant, per una part la renúncia, i per una altra part, la negociació de noves propostes. I el mateix amb els accessos a Palma, es demana la renúncia. No deim des del nostre grup que no sigui necessari un nou accés o regular els accessos a Palma, el que diem és que el projecte que hi ha presentat no ens agrada; i el nou conveni també ofereix una quantitat molt important, dins el seu annex I, tan sols per al finançament d'un nou projecte per regular els accessos a Palma, aprofitem-ho, no ens compliquem la vida, no tenim cap necessitat. Podem dir, doncs molt bé, anem, estam disposats a renunciar a aquesta política d'enfrontament, volem passar a una política de diàleg i de consens i a més a més ho anam a demostrar i ens anam a seure i anam a fer que Madrid aportí el que proposa i el que necessitam per millorar les infraestructures i no incitarem a utilitzar sistemes que no són ara necessaris, com deia, aquest del peatge a l'ombra.

Per anar acabant, simplement comentar que el tema de les expropiacions és especialment greu, tal com està proposat i enfocat en aquests moments; és especialment greu no perquè la via d'urgència no sigui utilitzable i no sigui legal, evidentment, està regulada, però el que s'ha de fer és utilitzar el sistema realment com està regulat, el que no pot fer un és dir, anam a utilitzar un sistema d'ocupació urgent d'aquests terrenys, però llavors, a l'hora de tramitar aquesta ocupació urgent, deixar els propietaris al marge, dir, doncs ara ens anam a inventar un sistema d'expropiació i anam a aplicar uns criteris diferents dels que marca la pròpia normativa, si és tan simple com dir com s'ha de fer una expropiació, per urgència o per no urgència? L'expropiació està reglada, doncs seguim, passa per passa, el procés marcat per l'expropiació, i això és el que no es fa a l'illa d'Eivissa amb els projectes que se liciten i que ja s'han començat a produir o intentar fer ocupacions d'aquests terrenys. Es que es fa és utilitzar un procediment no reglat i obligar els propietaris a fer -que ja prou disgustats estan pel fet que se'ls lleven terrenys que fins ara havien servit no tan sols per viure, sinó alguns d'ells fins i tot són els seus negocis-, doncs, no anem, a més a més, a complicar-los més la vida cercant fórmules que no són les que s'han d'aplicar a un sistema d'expropiació.

Vull dir amb tot això que, per part del nostre grup, i una vegada que s'ha manifestat per part de la portaveu d'Esquerra Unida i Els Verds la intenció e retirar el punt número 5, en el qual per tant ja no hi entraré, amb les condicions i interpretacions que acab de fer a alguns dels punts, estarem disposats, per part del nostre grup, a donar suport a la resta de punts, perquè, amb les matisacions fetes, crec que queda prou clar que hi ha possibilitat que existís un enteniment que no tenguéssim la necessitat de seguir crispant una situació i que poguéssim passar directament que les inversions a Balears, en infraestructures, per part del ministeri, siguin possibles, siguin una realitat, i no faci falta, per part de cap govern, ni d'aquest ni de qualsevol altre, utilitzar aquests sistemes de peatge a l'ombra, que, repetesc, sent legals, no són el millor que pot passar a les economies d'una comunitat autònoma, entre d'altres coses perquè d'una manera encoberta o no suposen un

increment de l'endeutament. I això creim que no és desitjable per a ningú.

Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Joan Font.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Fa quinze dies, al llarg del debat de la interpel·lació de la nostra diputada Sra. Rosselló, a la consellera d'Obres Públiques, ja vaig desfer les quatre raons principals que sustentaven l'Ordre ministerial de 7 de març, per la qual la ministra de Foment donava per resolt els dos convenis de carreteres firmats entre el Govern Matas i l'aleshores Govern Aznar. Aquesta decisió, ja ho vaig dir, tenia com a únic objectiu asfixiar el Govern d'aquestes illes en matèria de carreteres i obeïa només a interessos partidistes, seran les polítiques de diàleg i de consens, supòs.

Les raons, o més aviat excuses, que va donar la ministra de Foment per donar per acabats els convenis de carreteres del 98 i del 2004 foren les següents: la primera raó, s'han licitat obres per un pressupost superior al previst inicialment en els convenis. Segona raó: s'han incomplert els terminis d'execució dels projectes inclosos dins els convenis. Tercera raó: no s'han tingut en compte els informes de supervisió del ministeri i alguns projectes s'han posat en marxa sense informe de supervisió de Madrid. Quarta raó: s'han adjudicat obres sense l'autorització de Foment.

Anem a resumir el per què el Govern i el Grup Parlamentari Popular no creuen que cap d'aquests arguments, esgrimits per la Sra. Álvarez, sigui prou greu ni prou consistent com per denunciar els dos convenis. La primera raó que donava la ministra Álvarez era que s'havien licitat obres per un pressupost superior al previst inicialment en els convenis. En efecte, té raó la Sra. Ministra, ara bé: a) En els convenis es parla de quantia estimada, mai de quantia exacta, per tant sempre subjecte a variacions; i b) Foment ha adjudicat nombroses obres, per exemple a Canàries i fins i tot aquí, a les Illes Balears, per un cost final que superava molt el pressupost inicialment previst en els convenis subscrits. Per tant, Foment estaria acusant el Govern del mateix que fa i ha fet ell mateix.

La segona raó que donava la Sra. Álvarez, era que s'havien incomplert els terminis per a l'execució dels projectes inclosos dins els convenis. Això és fals, perquè dia 25 de novembre de l'any 2003 se subscriu un acord de les normes d'aplicació del conveni del 98, un acord que pareix ser que desconeix el ministeri; en aquest acord Foment encomana la gestió de quatre obres al Govern, la gestió inclou: la licitació, la contractació i l'execució. Aquestes quatre encomanes de gestió obeeixen, i cit textualment, a recuperar el temps perdut i per impulsar i accelerar l'execució de les obres. A més, el conveni del 2004

preveu que la gestió d'una sèrie d'obres seran encomanades al Govern de les Illes Balears, l'encomana de gestió té efectes immediats, però, i aquí és on la ministra s'equivoca, les obres que apareixen explícitament al conveni de l'any 2004 no són les úniques encomanes de gestió, la resolució de 5 d'abril del 2004 del secretari d'Estat d'infraestructures encomana la gestió al Govern de les Illes Balears d'aquelles obres que encara no havien estat encomanades un mes abans al conveni del 2004. Les encomanes de gestió, per tant, s'atorguen en tres tongades, d'aquí les possibles confusions.

La tercera raó de la ministra de foment és que no s'han tengut en compte els informes de supervisió del ministeri i que dels convenis del 2004 s'han posat en marxa projectes sense informe de supervisió de Madrid, això també és fals, perquè, a) des del moment en què l'Estat encomana la gestió d'un projecte a un govern autonòmic ho fa amb totes les conseqüències, és a dir, també se li encomana la supervisió que s'inclou dins la contractació; b) la Direcció General d'Obres Públiques sí sol·licità per assegurar-se'n i no tenir problemes els informes de supervisió del Ministeri de Foment, una altra cosa és que el Ministeri de Foment es retardàs i enviàs aquests informes fora de termini, no obstant això, en el cas que les modificacions d'aquests informes, a causa del retard, no s'hagin pogut incloure, incorporar en els projectes de licitació, la consellera ha remès aquests informes de supervisió als contractistes perquè s'esmenin, així, durant l'obra, i si no és possible, ho facin a través d'un modificat d'obra; i c) prèviament a la licitació, els projectes s'han anat supervisant dinàmicament, és a dir, a través de reunions a Madrid amb els tècnics de l'oficina de supervisió del ministeri i totes les prescripcions que es feien a Madrid s'anaven incorporant al projecte de construcció.

La quarta raó de la ministra és que s'han licitat i adjudicat obres sense l'autorització de Foment, i això també és fals, Foment sembla ignorar l'acord de normes d'aplicació del conveni de dia 25 de novembre del 98, on Foment ja encomanava la gestió de les quatre primeres encomanes de gestió: Arenal-Llucmajor, variant de Llucmajor, variant d'Inca i ronda sud de Ciutadella.

Per tant, estudiant el requeriment que va presentar el Govern de les Illes Balears, es pot concloure que les quatre raons exposades per la ministra per donar per acabats els dos convenis de carreteres són insostenibles, quan no són falses, són contradictòries, cosa que demostra que el Partit Socialista cercà unes coartades administratives per aturar el ritme que havia imposat la nostra consellera amb la posada en marxa de les carreteres conveniades. El Govern de les Illes Balears, per tant, no pot renunciar a construir les carreteres incloses als dos convenis denunciants, tampoc no pot renunciar que Foment els pagui, hi ha hagut incompliment, efectivament, però per part del Govern del Sr. Rodríguez Zapatero.

A partir d'aquestes premisses, queda clar quin serà el sentit del vot del Grup Parlamentari Popular als punts que ha presentat Esquerra Unida i Els Verds a la moció.

En relació amb el primer punt, dir que partir del Pla director sectorial de transports de les Illes Balears es prendran mesures per potenciar el transport públic, afavorint la intermodalitat potenciant el transport ferroviari, com ja es fa. Recordar, a més

a més, que la major part del transport públic i transport de mercaderies es fa per carretera, ben igual que els busos llançadora per enllaçar els pobles amb les estacions ferroviàries més pròximes, fet que de vegades s'oblida.

En relació amb els segon i tercer punt, dir que el Govern no renuncia a cap dels quatre projectes, l'autovia Inca-Manacor ha estat ajornada a l'espera que s'arribi a un acord, potser al nou conveni ofert per la ministra, amb el Partit Socialista. El segon cinturó ja s'inclou al Pla sectorial de carreteres del 98 i per això ja es va incloure al primer conveni i sempre s'ha considerat com un projecte absolutament necessari i prioritari; el segon cinturó, per tant, és irrenunciable tant pel Govern de les Illes Balears com pel Consell de Mallorca. Quant al desdoblament d'Eivissa-Sant Antoni i el nou accés a l'aeroport d'Eivissa dir que s'estan licitant i s'adjudicaran molt prest, perquè així ho han decidit el Consell Insular d'Eivissa i Formentera, és un compromís del president Matas amb les illes menors, que aquestes infraestructures quedin fora del conveni.

En relació amb el punt quart de la moció, el Grup Parlamentari Popular està a favor, sempre i quan això no signifiqui renunciar al finançament dels dos convenis denunciats.

En relació amb el punt sisè, dir que els projectes del nou accés a l'aeroport d'Eivissa i del desdoblament de la carretera d'Eivissa-Sant Antoni ja s'han redactat, repetesc, ja s'han redactat en coordinació amb el Ministeri de Foment, cercant sempre la major integració en el territori, així com el major consens possible. En el cas dels projectes del desdoblament a Eivissa-Sant Antoni, la mobilització social transmesa a través de les al·legacions ha permès un canvi substancial del projecte, redactant-se un projecte modificat que es va tramitar com un nou projecte.

En relació amb el punt setè, s'han respectat totes les garanties establertes a la Llei d'expropiació forçosa, per altra banda, cap administració no discuteix la via d'urgència com a l'única via pràctica per executar ràpidament allò projectat, s'ha de ser respectuós, però també s'ha de ser realista, cap administració no es planteja una via distinta a la via d'urgència a l'hora de construir carreteres, de no ser així podríem estar anys a executar les carreteres projectades.

En relació amb el punt vuitè, recordar, com ja s'ha dit, que l'eix vertebral per solucionar l'accés a Palma, passa per la construcció del segon cinturó, inclòs ja com a prioritari i, per tant, superestudiat, en el Pla director sectorial de carreteres del 98. Una vegada soterrades les vies del tren i construït el segon cinturó, infraestructures que consideram bàsiques, el Govern està obert a continuar millorant l'accés a Palma, fent tots els estudis de mobilitat que siguin necessaris.

En relació amb el punt novè, el Govern renunciarà a les concessions administratives quan el Ministeri de Foment faci un gest de bona voluntat finançant els tres projectes que es paguen a través del peatge a l'ombra, desdoblament Eivissa-Sant Antoni, accés a l'aeroport d'Eivissa i fins i tot, per què no?, desdoblament Palma-Manacor. Madrid no ha de servir d'excusa perquè el Govern i els consells no materialitzin les seves competències i si s'ha de recórrer a concessions administratives

del tipus peatge a l'ombra, des del Partit Popular tenen el nostre suport.

En resum, votarem en contra de tots els punts menys el quart, que el votàrem a favor sempre i quan s'hi afegís: "sempre que no suposi renunciar al finançament dels dos convenis anteriors, el 98 i el 2204".

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Sra. Margalida Rosselló, té la paraula.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades. Ràpidament perquè realment hi ha hagut moltes intervencions. Dir inicialment al representant d'Unió Mallorquina i també puc entendre al portaveu del Partit Popular, supòs que ..., bé, veig que s'ho ha llegit més el portaveu del Partit Popular que el d'Unió Mallorquina, perquè no s'ha llegit la moció, en cap moment no es parla que si carreteres sí o no, aquestes carreteres no, aquestes autopistes i aquest pla director sectorial de carreteres a Mallorca i el conveni de carreteres del 98 i del 2004 no, ben clar i ben fort, però dir que no volen carreteres em sembla que és entrar dins una qüestió per a la qual no tenc temps.

Però sí molt ràpidament per dir que Unió Mallorquina i també el Partit Popular sempre parlen dels interessos dels ciutadans, efectivament, vostès tenen una part de la població que els ha votat, és cert, el que passa és que jo els voldria recordar que Mallorca no va votar aquest allau d'autopistes, precisament perquè algunes no eren a cap programa electoral i perquè, a més, després les varen decidir, que tot és legítim, no faltaria més, però a un primer moment no eren, algunes d'elles, incloses, fins i tot també a Eivissa, perquè ja he dit que almenys el desdoblament d'Eivissa-Sant Antoni no era a cap programa electoral. Per tant, crec que les coses s'haurien de posar en aquest nivell. En segon lloc, perquè també és molt important dir dues coses que es veu que s'obvien en aquesta cambra, i és perquè en aquesta cambra suposadament hi ha representants de la societat i suposadament el Govern el que ha de fer és una bona feina. La planificació és fonamental, s'han fet els plans directors sectorials de carreteres, que només s'han fet, en aquest cas, a Mallorca, perquè Eivissa no en té, s'han fet prèviament a un pla director sectorial de transport, quan teòricament el transport ha de ser el marc que després s'ha de fer, s'ha de veure quines carreteres són tan importants pel que ha dit el portaveu del Partit Popular, per a les mercaderies, etc., però això requereix d'un pla global, i vostès ho han fet a l'inrevés. Primer feim les autopistes o les carreteres que bàsicament són autopistes, i després ja pensarem quin transport necessitam i el posarem a un segon nivell.

No fa falta dir, una vegada més, que es veu que vostès no se'n recorden o no s'han mirat els estudis que avalen el Pla director sectorial de transports que ha presentat el Govern, com per exemple, que un 25,7% de les llars de les Illes Balears no disposen de cotxe, que gairebé 400.000 persones no tenen

cotxe i moltíssimes de raons més per les quals podem dir que vostès no fan una anàlisi global dels problemes de mobilitat d'aquestes illes, i encara que no els agradi escoltar això, evidentment almenys d'aquesta diputada i d'aquest grup sí que ho hauran de sentir, perquè aquí el que hi ha és molta pressa, molta rapidesa per inaugurar o per dir que vostès fan obres i són executors, però no per fer una feina adreçada a millorar la mobilitat dels ciutadans d'aquestes illes, i, evidentment, les carreteres són un aspecte important. També vull recordar-los que Mallorca és on hi ha més carreteres quasibé i no entraré a dir-los que evidentment no només superam la mitjana europea, sinó que som a un rànquing respecte de les carreteres existents. Per tant, parlem seriosament i diguem que hi ha, evidentment, un gran interès per fer determinades autopistes i autopistes.

I entrant a la moció, evidentment no m'estranya que no ens donin suport. Començant pel darrer, agraeix molt al portaveu del Partit Popular que estiguin d'acord amb el punt 4 de la nostra moció, però és evident que jo no li admetré la proposta que vostè ha fet perquè, com pot suposar, ni al conveni del 98 ni al conveni del 2004 li podem donar suport, mai, i crec que a més s'equivoquen moltíssim perquè ens deixen no només un endeutament econòmic brutal a aquesta comunitat, que pagaran moltes generacions que ens vénen darrera, sinó un deute ecològic que no sé exactament qui és que el patirà, evidentment nosaltres sí, però les generacions que vénen darrera, també.

Respecte del PSOE, evidentment agraeix el suport a quasi tots els punts de la moció. M'agradaria esmentar, respecte de les propostes que la fet el PSM, dues o tres qüestions molt breus. En primer lloc, al punt 3 la Sra. Vadell ha demanat si podríem eliminar aquesta frase de la concessió administrativa, tot i que no entraré en un debat d'arguments, no tenim cap problema a eliminar-la, per tal de poder creure que així podem arribar a una transacció adequada. Respecte del punt 7, sí que hem de dir, no sé si és possible, ho dirà la Mesa, que plantejaria si seria possible que aquest punt anàs referit, perquè és evident que nosaltres consideram que ocupar o que el Govern negar-li la possibilitat si és necessari ocupar per via d'urgència, quan és una necessitat enorme, nosaltres no és que vulguem llevar aquesta possibilitat, però en aquest moment entenem que aquesta urgència, aquesta via d'urgència no està en absolut justificada i per tant creim que, en aquest cas concret, amb els projectes que es refereixen sobretot als dos projectes d'Eivissa, consideram que no s'hauria d'utilitzar, ni molt menys, o s'hauria de renunciar a la via d'urgència. Per tant, demanariem si s'acceptaria, per part del PSM, que fos ocupat per la via d'urgència els terrenys afectats pels projectes actuals de carreteres, si no, nosaltres evidentment mantindrem o demanariem una votació separada.

Dir clarament que per a nosaltres no és motivada, perquè la licitació segons el conveni era per al 2008-2010, així era previst al Conveni de carreteres, no s'han donat motius per ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, una mica de silenci.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

... no s'han donat motius per aquesta urgència i actualment no es respecta la llei, i rebaixa els drets dels propietaris; és curiós que ho hagi de dir una diputada com jo, que es respectin els drets dels propietaris, que en aquests moments hi ha propietaris a Eivissa als quals ocupen la casa i que no els paguen una quantitat a compte, per la qual cosa, creim nosaltres que el que s'ha de fer és respectar la llei perquè és evident que, si no, es crea una situació que deixa a una part de la gent ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sí, vaig acabant, Sr. President. ... amb una certa indefensió.

I el darrer punt, el 9, i responent també al PSM; respecte del peatge a l'ombra, creim que aquest sistema suposa un endeutament per 25 anys, com a mínim, entenem també que aquesta figura a l'ordenament jurídic no existeix com a tal, i creim que en aquest moment això pot comportar un frau de llei que creim que aquest tipus de sistema no s'hauria d'utilitzar. Només per posar un exemple, ho deia a la premsa, es va començar a utilitzar a Bèlgica fa 25 anys i es va deixar d'utilitzar precisament perquè es va veure que no era uns sistema de finançament que fos coherent, és a dir es feia ràpidament la inauguració, però el cert era que les generacions que venien darrera, de 25 i 30 anys posteriors, pagaven aquella obra i el guany el tenia molt directe l'empresa, a la qual pràcticament se li destina aquesta obra, la fa, la manté, però sap que ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Rosselló, per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

... l'entra de doblers és sempre la mateixa. Per tant, només hem de dir que amb aquesta qüestió, seria el que ...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci i vagi acabant, per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Al PSM li fariem aquesta declaració, en tot cas, podem votar per separat. I dir-li al Sr. President que entengui que són 9 punts i que, senzillament he intentat contestar. Gràcies.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor. Un poc de silenci.

Bé, Sra. Rosselló, si no l'he interpretada malament, no accepta la transacció del Grup Popular, ha fet una proposta al PSM dels punts 3, 7 i 9. No? Els punts 3 i 7. Retira el punt 5.

I ara, la Sra. Vadell té la paraula per dir si accepta o no accepta, i passarem a votació.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Sí, Sr. President. Acceptam les modificacions que nosaltres havíem suggerit i que la Sra. Rosselló també ha acceptat.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, idò amb aquestes transaccions fetes, passam a votar el conjunt, exceptuant el punt 5 que ha estat retirat.

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

25 vots a favor, 31 en contra, cap abstenció.

Per la qual cosa queda rebutjada aquesta moció.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 8395/04, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a model comunitari en salut mental.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de les proposicions no de llei. I en primer lloc debatrem la proposició no de llei RGE núm. 8395/04 presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a model comunitari en salut mental. Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, President, senyores diputades, senyors diputats. La nostra exposició d'avui no és més que un reconeixement en primer lloc als malalts que pateixen una malaltia mental, en segon a les famílies que els segueixen i en tercer lloc als professionals que fan feina amb ells. Quan Tinel fa uns quants segles va començar a pensar que l'única estratègia terapèutica que podia ajudar als malalts mentals era rompre les cadenes que tenien com els models de presons i no devia saber que estava iniciat una revolució i tampoc devia saber que aquesta revolució seria molt llarga, gairebé fins els anys 80 no hem tengut massa ben definit quin era el sistema adequat per poder ser útils en l'estratègia terapèutica front la malaltia mental.

L'Organització Mundial de la Salut fins l'any 2001 no va dir clarament que el model comunitari era el necessari i l'imprescindible per ser eficaç. I abans d'això hi va haver fins pràcticament els anys 50, tots recordam els hospitals com a institucions manicomials, gairebé com a presons, sense cap estratègia terapèutica més enllà de tenir-los amuntegats i amb unes condicions molt enfora d'allò que haurien ser les condicions mínimes desitjables per a qualsevol ésser humà. La xarxa del model comunitari el que representa en definitiva són tres o quatre escalons que m'agradaria glossar. El primer i més important, sens dubte, és rompre amb la institució manicomial i inserir tota l'estructura de xarxa terapèutica dins els models apropiats a l'entorn del propi malalt i sobretot dins un context de normalització absoluta. L'estigma encara ara de qualque persona que te diu: "però me duran al manicomi", afortunadament el model comunitari, una de les coses que vostès saben que ja s'està fent és crear estructures d'assistència

d'aguts en els hospitals generals com si fossin un malalt qualsevol.

No fa molt me varen convidar a una taula rodona damunt salut mental els membres d'una associació de familiars i qui us parla els va dir una frase al final que era la següent i que la representant d'aquesta associació que era una mare me va demanar per favor que si avui sortia aquí dalt la repetís perquè ella creia que era un homenatge als seus fills que pateixen aquesta malaltia i és: "el model comunitari d'alguna manera representa la possibilitat o la realitat de deixar de parlar de malalts esquizofrènics, per parlar de persones que pateixen una esquizofrènia". I a això és en síntesi el model comunitari. El model comunitari per tant, romp amb tot allò que era el sistema de custòdia per entrar dins una xarxa. Però perquè aquesta xarxa sigui efectiva, naturalment no pot estar només adreçada a constituir unitats d'aguts en els hospitals d'aguts, sinó que això implica dues coses que per a nosaltres són fonamentals, per a tots els que estam dins aquest món crec que hi ha un acord extraordinari i si en alguna cosa s'ha aconseguit un acord ha estat precisament en això i naturalment és que s'han de crear allò que són els recursos intermedis. I s'ha pensar per tant, amb aquesta persona que pateix una malaltia mental, que té les seves necessitats i totes les coses que necessita per desenvolupar-se com ésser humà, des de la feina, fins el seu esbarjo, etcètera.

Per tant, no seria adequat fer una revolució com el que se va iniciar dins el camp de la salut mental sinó tenguéssim ben present que això ha d'anar acompanyat de tota una reordenació d'allò que són els serveis socials, adreçats a aquest plantejament i també naturalment crear els recursos intermedis, des de pisos tutelats, miniresidències, etcètera. Això naturalment és un tema que l'any 85 ja el Grup Socialista va fer una proposició no de llei a les Corts de Madrid, crec que va ser aprovada per unanimitat i per tant, jo crec que això no ho discuteix ningú. Allò que sí se discuteix naturalment és el *modus operandi* i naturalment no és el mateix estar a l'oposició que estar governant, però la realitat és la que hi ha i la realitat quina és? Per a nosaltres hi ha dues qüestions que són cabdals a l'hora de desenvolupar aquest tema, una és la presència indiscutible, absolutament imprescindible perquè això sigui eficaç, que és comptar amb els professionals. Jo crec que en aquest cas el Govern en aquests moments això ho ha tengut molt clar, per això està realitzant nombroses reunions amb distints sectors i subsectors que intervenen dins el món de la salut mental. Per tant, és imprescindible que això sigui així.

I la segona cosa naturalment és el finançament. Tots els plans necessiten finançament i aquest Govern enguany ja ha fet un esforç absolutament extraordinari amb doblers, jo no sé si vostès el coneixen, però si algú de cap dubte els puc dic exactament la xifra. I la xifra me pareix que són 850.000 euros, 850.000 euros que han representat que puguin començar a treballar 6 nous psiquiatres, 3 psicòlegs clínics, 1 treballador social. Això és el que necessita el model comunitari per ser eficaç. Distints professionals, per tant, s'ha de tenir en compte que no només el metge psiquiatra el que intervé, sinó que hi ha tot un aplec de professionals que són imprescindibles i això implica doblers. I aquests doblers són els que nosaltres pensam que aquesta comunitat, una vegada més, necessita per poder desenvolupar la seva feina, que la té molt clara perquè la té

absolutament contrastada a partir d'allò que aporten els professionals i jo crec que això sí és important.

En qualsevol cas per tant, nosaltres no tenim molt més a dir, ni crec que s'hagin de fer parafernàlies del que s'ha fet i del que no s'ha fet. Jo crec que això és un procés, que aquest procés afortunadament ha arribat a un consens entre tots els professionals. El Govern és receptiu a aquests desitjos. I per tant, sincerament, no entendria que aquesta proposició que nosaltres feim no fos aprovada perquè crec que és gairebé de sentit comú. Per tant, esper que a les seves intervencions puguin demanar les qüestions que els semblin oportunes i al final jo els diré el que cregui que els he de dir.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Munar. El Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista ha presentat dues esmenes d'addició RGE núm. 4308 i 4309/05. Per defensar aquestes esmenes té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Efectivament des del PSM hem presentat dues esmenes a la proposició no de llei del Partit Popular sobre model comunitari en salut mental per poder debatre sobre les necessitats existents en matèria de salut mental, enlloc de parlar d'obvietats. La proposta del Partit Popular ens ha sorprès i ens ha sorprès de bon de veres Sr. Munar, perquè no entenem per què l'han presentada. No entenem una proposició no de llei que només proposa coses que ja estan escrites a un pla aprovat el 98. No veim tampoc quin sentit té que el grup parlamentari que dóna suport a l'acció del Govern insti el Govern, del seu mateix color polític i que ells han votat, a fer coses que està obligat a fer. Ens ha dit el Sr. Munar que era un reconeixement als malalts, a les famílies i als professionals. La veritat és que de la lectura i re-lectura de la seva proposta nosaltres només li veim 2 sentits, o no confien realment amb l'acció del Govern al qual donen suport, o bé li volen fer una espècie d'homenatge explicant públicament com ho fan de bé i animant-los a continuar.

Jo sincerament, si és per animar la consellera, li enviïn un ram de flors, li facin un sopar, o una festa sorpresa. Però si la proposició no de llei és perquè no els agrada la política del Govern en matèria de salut mental també ho haurien de dir clarament i haurien de fer propostes concretes i coherents. Vós Sr. Munar coneixeu molt millor que qui li parla tots els temes de salut mental, l'assistència, les actuacions del Govern en matèria de salut mental. Si creïu, segur que ho creïu, que s'han d'incrementar els recursos, que s'ha d'invertir més en matèria de salut mental digueu-ho clarament fent propostes concretes. Dels 5 punts que ens proposa la seva proposició no de llei no hi ha res nou, tot és en el Pla de Salut Mental, tal vegada el punt número 2 podria ser considerat nou, el que diu que la unitat d'hospitalització breu de psiquiatria per a la població de la Comarca d'Inca s'ha de traslladar a Inca quan l'hospital nou estigui fet. Això és evident, això és de caixó. Si obrin un hospital nou i el Pla de Salut Mental diu que les UHB (Unitats

d'Hospitalització Breu) han d'estar a l'hospital de la comarca és evident que hi passaran els malalts i ho faran sense necessitat que el grup que dona suport al Govern hagi de fer cap proposició no de llei, perquè sinó l'hauríem de fer de tota casta de pacients, de salut mental, de traumatologia, de medicina general i de qualsevol cosa. Per tant, no entenem ben bé la seva proposta.

De totes maneres, tot i que no entenem per què l'han presentada, sí estam bastant d'acord amb la lletra que hi ha escrita, perquè desgraciadament per als ciutadans i sobretot per als malalts mentals i per a les seves famílies i per als professionals, estam convençuts que el Govern no fa tot allò que hauria de fer i que és necessari recordar-li les seves obligacions. Nosaltres estam convençuts que el Govern no fa prou en matèria de salut mental i que és necessari, com així diu la seva proposició no de llei, "potenciar les unitats de salut mental per afavorir l'accés i l'oportunitat de cures". Nosaltres sí que estam convençuts que s'han de potenciar els recursos, tan hospitalaris com comunitaris, destinats a rehabilitació psicossocial. Nosaltres sí creim que s'ha de potenciar la coordinació per promoure el desenvolupament de recursos que afavoreixin la integració social i laboral de les persones amb trastorns mentals severes.

La gent del PSM estam molt convençuts de la necessitat urgent de millorar molts d'aspectes de l'atenció en salut mental. Per això hem volgut completar i donar coherència a la seva proposició no de llei amb les dues esmenes d'addició que hem presentat. La primera fa referència a la dotació de recursos. Demanam que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern de les Illes Balears a l'actualització immediata de les unitats de salut mental, amb la dotació que proposa el Pla autonòmic de Salut Mental. Potenciar les unitats de salut mental que cada vegada tenen més usuaris, ha de significar forçosament actualització de recursos que s'hi destinen. No es pot potenciar aquestes unitats que han incrementat el nombre de pacients sense dotar-los de més recursos humans i infraestructures principalment, de la manera que ho proposa el propi Pla de Salut Mental. El Pla de Salut Mental diu que aquestes unitats han de tenir equips de 10 professionals: 3 psiquiatres, 2 psicòlegs, 2 infermers, 1 treballador social, 1 DUE i 1 auxiliar administratiu. Actualment tenen 5 professionals: 2 psiquiatres, 1 psicòleg, alguns 2, 1 infermer, algun no i el treballador social i l'auxiliar d'infermeria el comparteixen amb els centres de salut. Per tant, com que no es compleix és necessari potenciar-ho i fer-ho complir. Per aquí anava la primera esmena.

A la segona esmena demanam al Govern de les Illes Balears incrementar els pressuposts destinats a salut, amb la finalitat d'adequar els recursos destinats a salut mental a les noves necessitats sorgides després de l'aprovació del Pla autonòmic de Salut Mental. És necessari parlar de l'atenció psiquiàtrica, de les necessitats existents a aquesta comunitat. I la proposició no de llei del Partit Popular ens ho ha fet possible, el personal que integra les unitats de salut mental és insuficient per cobrir les necessitats de la població. Les llistes d'espera són molt llargues, cosa que fa que els pacients acudeixin directament a les urgències hospitalàries i augmenti el nombre d'ingressos. D'altra banda una de les funcions de les unitats de salut mental, l'educació i la divulgació del coneixement dels diferents trastorns psiquiàtrics, la seva prevenció i tractament, és a dir,

la salut pública, no es pot dur a terme actualment degut a la manca de recursos humans. No hi ha recursos per a prevenció en salut mental. Una altra possible conseqüència d'aquesta manca de recursos i per tant, de manca de prevenció, és l'elevat consum d'hipnòtics i antidepressius detectat a la població, cosa que suposa una elevada despesa farmacèutica i que segurament es podria reduir amb una millora de la informació i amb una millora de l'atenció.

També és cert que els llits d'aguts estan col·lapsats pel dèficit d'estructures intermèdies, hospitals de dia, centres de dia, unitats de mitja estada. Tot això manca en aquesta comunitat. També hi ha manca d'infraestructures d'atenció a pacients crònics. I a tot això hi hem d'afegir l'augment de la demanda psiquiàtrica observat a tot arreu, l'increment dels problemes relacionats amb l'abús de substàncies, l'increment de la població que a l'estiu s'hi ha d'afegir els turistes, que cada any se n'atenen molts d'ells a urgències psiquiàtriques. Encara n'hi ha més de mancances, les unitats de salut mental infanto-juvenils estan col·lapsades i encara no s'ha solucionat el problema dels ingressos infantil. És cert que si és imprescindible s'ingressen a pediatria, però a Son Dureta per exemple, a pediatria només hi ha un psiquiatre a mig temps i que ha d'atendre consultes, urgències i ha de visitar els ingressats. Més mancances, l'atenció psiquiàtrica a pacients crònics, un dels majors problemes en salut mental en aquesta comunitat és l'atenció psiquiàtrica als pacients crònics. Les visites a molts de malalts després de l'alta hospitalària han d'esperar més de 3 mesos per manca de recursos. Pacients psiquiàtrics crònics que passen més de 3 mesos sense cap control, una vegada els han donat l'alta hospitalària. Un pacient que ha estat ingressat a psiquiatria ha d'esperar més de 3 mesos a rebre la seva primera visita després de l'alta. Després podríem parlar del psicogeriàtric, que el Sr. Munar coneix molt bé i allà on els ingressos s'aconsegueixen a força de pressionar molt.

També podríem parlar de l'atenció als toxicòmans, que supòs que fins i tot la consellera deu estar empegueïda del poc personal amb què compten. Ha necessitat més de 5 mesos per contestar una pregunta de veure amb quin personal comptaven. I la resposta ha estat que compten actualment amb metges, psicòlegs, treballadors socials i auxiliars administratius. En 5 mesos això ha estat tot el que ha estat capaç de contar. No ens ha sabut dir quants metges, quants psicòlegs, o treballadors socials. Això és evident i és perquè són molt pocs i ella sap que són molt pocs i li costa reconèixer-ho. Realment fa empegueir la manca de recursos que tenim en aquesta comunitat i hi ha molt a parlar quant a salut mental, ara s'ha posat de moda crear comissions d'experts per ajudar el Govern a governar. Crec que seria molt interessant crear una comissió de salut mental. Però si no hi ha més recursos difícilment, per molts d'experts que hi hagi que assessorin, podran tirar endavant. Ja sé que me dirà que en el punt de la manca de recursos que jo li deman que s'incrementin, me dirà que la ministra no escolta, això és el que diuen des del Partit Popular des de què el Sr. Aznar va perdre les eleccions. Però el propi conseller d'Economia ja sabia abans que el Sr. Aznar perdés les eleccions que necessitava més doblers, però va dir que ho ajornaria després del mes de maig, això està escrit. Després del mes de maig diu en demanarem més, abans no en podien demanar. Per tant, tampoc va escoltar el Sr. Matas quan formava part del Govern de l'Estat. La pròpia

consellera, acompanyada del Sr. Fiol compareixien per dir que la dotació que ens arribava des de Madrid amb les transferències era suficient i generosa. Però desgraciadament han arribat a descobrir que aquella suficiència i aquella generositat no eren tals.

Des del PSM estam convençuts ara i des de fa molt de temps que hi ha manca i que s'ha de resoldre urgentment. Però ho ha de resoldre qui en té la responsabilitat, en aquest cas del Partit Popular perquè és el que governa i perquè va ser l'únic partit que entre fer costat als ciutadans de les illes, oposicionant-se al costat del Govern del Sr. Aznar va optar per això últim...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Ja acab Sr. President, disculpi. Miri, si les estratègies per aconseguir més finançament no han funcionat fins ara en dissenyin unes altres, és igual, tendran el nostre suport. Però l'assistència a la salut mental necessita tot el que diu la seva proposició no de llei, tot allò que diuen les nostres esmenes i molt més. Nosaltres compartim allò que diu la lletra de la seva proposició no de llei, l'esperit no perquè ja li he dit que no l'acabam d'entendre. De totes maneres sí li he d'agrair que presenti propostes com aquestes perquè així grups que tenen poca quota com nosaltres podem fer públic la nostra posició al respecte.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Gascón.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sr. President. A nosaltres el cos ens demana Sr. Munar votar en contra d'aquesta proposta que fan vostès i ens ho demana en primer lloc perquè s'ha de ser sectaris per no posar a l'exposició de motius la llei més important de sanitat i de salut que hi ha en aquesta comunitat autònoma i que és la Llei de Salut. Parlem de la Llei general de Sanitat, parlem d'un Pla autonòmic de Drogues de l'any 98 i enmig ens oblidam d'una Llei de Salut, que en el seu article 15 parla tot de salut mental, està parlant de les unitats externes, està parlant que s'ha d'externalitzar i obviam aquesta llei de salut, suposam el motiu, però el fet és que s'obvia aquesta llei que pensam, creim i estam segurs que és la llei més important que hi ha.

Sra. Mascaró, jo crec que s'ha presentat aquesta proposició, vostè diu que no sap per què, per omplir quota i evitar que els altres presentin altres proposicions, no per altra cosa, perquè és una proposició molt genèrica, molt general. Estam contents perquè després de dos anys i mi hi ha un moviment, s'actua en salut mental, fins ara no s'havia actuat amb unes coses generals, però fins ara..., bé s'havia fet el dinar de les faves fa pocs dies

en el Pla d'humanització, que nosaltres no hem rebut, però es veu que circula pel món i es ratlla d'unes cuines noves, que per cert ja estaven fetes i en realitat són unes safates personals que es donen. Sembla ser que s'arreglarà aquest problema que hi ha d'una nau que estava nova i hi ha mobiliari que s'està espenyant. Bé, aquest moviment s'està fent i nosaltres estam contents i estam contents perquè el que s'està fent ara és continuar, com no podia ser d'altra manera, amb el que s'havia estat fent. Estam parlant d'unitats d'hospitalització breu, com saben l'any 2002 es varen fer, es varen cedir 12 pisos per part de l'IBAVI per posar-hi malalts. A Menorca vull recordar que un pis que mai s'havia pogut obrir, mai perquè no havia doblers per açò, es va obrir primer a compte del consell i després a compte del Govern. A Menorca s'ha fet un centre que es va començar i s'ha acabat, com no podia ser d'altra manera, només faltaria! Aquest Govern actual i ja està en marxa i en funcionament en aquest moment i no al principi. Però el fet és que fins ara no s'havia fet res. Per tant, nosaltres estam d'acord en què es prenguin aquestes mesures polítiques que estan per altra banda a la Llei de Salut.

Per açò nosaltres, que estam d'acord des del principi, des dels anys 80 amb el model de salut comunitari, això ho ha explicat molt bé el Sr. Munar. Pensam que hem d'aprofundir en aquest tema. El problema que tenim és que hem presentat una esmena i presentam una esmena perquè no ens fiam i volem que es concreti, que no siguin només reunions, que s'han de fer, i amb els professionals, que també s'ha de fer. Volem que es concretin les mesures que es pensen prendre. Perquè clar, es reuniran amb les associacions de malalts mentals..., home açò s'està fent, s'ha fet sempre. Però volem saber què pensen exactament fer. Potenciar els recursos hospitalaris és l'únic que entenem bé i hospitalaris i extra-hospitalaris perquè han tret un concurs de places per cobrir, com ha dit el Sr. Munar, places de psiquiatria i sembla ser que se'n treuran més. Però no basta en fer reunions, no basta. Nosaltres en aquest moment no ens fiam de què aquesta teoria, teoria que estariem totalment d'acord, general, s'hagi de dur a concretar, per açò volem demanar que es concreti.

Aquí s'han aprovar coses que després no es fan Sr. Munar. Aquí es va aprovar que les llistes d'espera fossin per la gravetat del malalt i encara esperam que hi hagi una normativa sobre aquest assumpte. Aquí s'ha aprovat..., sí, sí, sí consellera. No hi ha cap normativa, no me faci així, no hi ha cap normativa, sinó surti i ho expliqui clarament. Aquí s'ha aprovat el Defensor de l'Usuari i no està en marxa. Aquí s'ha defensat de pagar el malalts les llistes d'espera i com que resulta que no tenim llistes d'espera no es posa en marxa. Aquí s'ha insistit durant 2 anys per part del Partit Popular durant l'anterior legislatura i en el Consell de Menorca, que era essencial i urgent els psiquiatres i els equips psicopedagògics. La Sra. Cerezo, que s'asseia allà, ens ho va treure dues vegades aquí, potser tenia raó, nosaltres en aquell moment discrepàvem i a Menorca igual, fa dos anys i mig. I on estan els psiquiatres i els equips psicopedagògics que era una emergència absoluta? No s'ha fet res. Per tant, com que nosaltres no ens fiam que es faci açò, aquestes generalitats, perquè clar aquí estam generalitzant sempre. Llavors presentam una esmena, volem comunicar que si vostès estan d'acord amb aquesta esmena nosaltres, com no pot ser d'altra manera, donarem suport a la seva proposta en la totalitat, en cas contrari ens abstenem. I votarem a favor de

les dues esmenes que ha presentat el PSM perquè són assenyades i pensam que és el camí també concret com nosaltres indicam.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gascón. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida-Els Verds té la paraula el Sr. Miquel Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo voldria començar la meua intervenció felicitant el Grup Parlamentari Popular, veig que han despertat i per fi presenten una proposició positiva. Jo els demanaria que vagin una miqueta més endavant, a continuació vostès facin una altra proposició de reprovaçió de la consellera de Salut, o demanin al Sr. Matas que la cessi. Perquè clar, si vostès fan una proposició allà on l'insten que compleixi les coses més elementals del Pla de Salut Mental, si li han d'explicar l'abc del tema, si fins i tot han de fer una llarguíssima exposició de motius perquè sàpiga què és el model comunitari de salut mental, la conclusió jo crec que seria aquesta altra, m'imagín jo perquè no se m'acut d'altra. Fins i tot li han de dir que dugui els malalts a l'Hospital d'Inca, però quan estigui acabat, no se'ls acudi dur-los a Inca abans de què estigui acabat.

Bé, jo sincerament davant d'aquesta proposició crec que només hi ha dues possibilitats per presentar-la. Un, per fer la pilota descaradament a la consellera de Salut, cosa que ja és habitual. Dos, per menjar temps a l'oposició per al control del Govern, o les propostes de l'oposició. I com que ja és molt tard i no vull contribuir més en aquest tema, jo no diré res més. Simplement que si s'accepten les esmenes que parlen de l'únic que és important, el finançament i temporalització de les actuacions votarem a favor i sinó d'aquesta generalitat que no diu res ens abstenrem.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. Sr. Munar té la paraula.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Jo pretenia fer un homenatge als malalts i als pares i he anat amb tota l'elegància que me permet la meua capacitat, que tampoc no és més elevada i sent molt no tenir-la, però vostès punyen i punyen i jo avui no respondre, per una qüestió de coherència personal i promesa a les persones amb les quals me relacion diàriament; però, senyors d'Esquerra Unida, vostès no insten aquest Govern a fer el que diu el Pla de salut mental, ni nosaltres presentam això per fer complaences ni pilotes, ho feim perquè aquest Pla de salut mental, estimat, vostè no se'n deu recordar, el va fer el Sr. Fiol, d'un govern del PP, després vengueren quatre anys d'un govern de pacte en què no es va fer res absolutament i per això nosaltres ara sortim a dir que s'acompleixi el que diu el Pla de salut mental. Número 1.

(Aldarull a la sala i remor de veus)

Número 1. En el cas del PSM, me diu, ha començat la seva intervenció, que no entén res; una persona pot tenir un problema, quan té molts de problemes és que és problemàtica, el PSM no entén res quan parla el Sr. Fiol, no entén res quan parla el conseller de Turisme, no entén res quan parlen de sanitat, a veure si és que no enteneu res mai, perquè això està molt clar! Està tan clar, ...

(Aldarull a la sala)

... està tan clar que no sabeu les coses més elementals, i ho dic amb tot el meu respecte. Número 1, el que vostès feren en el pacte de progrés, que el PSM hi tenia un representant dins GESMA i que, per tant, qualche cosa hagués pogut fer més del que va fer, va ser un psicogeriàtric que va costar mil milions de pessetes, que tots els informes de tots els sindicats de tots els treballadors i dels malalts, ho verbalitzen, no reuneix cap criteri per ser un psicogeriàtric, cap; fins i tot hem duit tècnics de fora perquè valorassin i d'allò tots diuen: no és un recurs que tenguí res a veure amb un psicogeriàtric. I sap per què? Entre d'altres perquè no es va comptar amb els professionals que estàvem per fer una labor d'ajuda. I varen fer aquest ou de tres vermells, que els ha sortit nial, i a canvi no es varen fer intervencions.

I vostè me diu que no es fan accions; miri, ampliació d'una USM amb un psiquiatre, en total, excepte Inca i Menorca, a la resta de llocs sis psiquiatres; ampliació d'una USM a Son Dureta i a Son Llätzer amb tres psicòlegs, total dos psicòlegs més; unificació de les USM d'Arquitecte Bennàssar i Camp Redó amb la Creu Roja; contractació d'un DUE per a Menorca; contractació d'un psiquiatre infanto-juvenil a Eivissa; contractació d'un treballador social a Manacor i àrea de Manacor; obertura d'Unitat d'Hospitalització Infanto-Juvenil de sis llits i suprasectorial a l'hospital de Son Dureta; ampliació de l'Hospital de Dia de Son Dureta a 24 places; ampliació de ... Què no es fan accions, què no es fan accions?

I vostè me diu, a més, que el model comunitari està tan clar que en el pacte de progrés a l'hospital d'Inca no hi teníeu inclosa la Unitat d'Hospitalització per a Aguts? I ens deis que tot està fet? A la primera intervenció he estat tot el suau i tot l'educat que m'ha paregut, però, per favor, per favor!

I el PSOE ens diu, a més, que resulta que el PSOE diu que la seva proposta és per definir; perdonin, no estau informats, això està, dia 30 de setembre del 2004, per desenvolupar un pla de salut mental és condició *sine qua non* que es faci un pla estratègic, i per fer un pla estratègic és condició *sine qua non* que es constitueixi el comitè tècnic; vostès no el constituïren mai el comitè tècnic i no començareu el pla estratègic. El comitè tècnic ja està fet i es va reunir per primera vegada dia 30 de setembre del 2004, després dia 4 de novembre, després dia 16 de desembre, 27 de gener del 2005, 24 de febrer, 31 de març, 28 d'abril i 26, dijous, d'aquí tres dies es torna reunir el comitè tècnic per elaborar definitivament el que serà el pla estratègic, que la consellera m'ha autoritzat a dir-vos que demanarà una compareixença voluntària per explicar-lo. Què més voleu, què més voleu?

Ara, si vostès reben una proposta on de qualque forma, en genèric, es dóna el vist-i-plau perquè hi ha un conclave, perquè tothom està d'acord amb el model comunitari i enlloc d'intentar suportar-lo i treure coses positives vos dedicau a quines són les coses que podeu dir per justificar que no votareu a favor o que ..., això és una altra història. El que nosaltres hem proposat és una qüestió molt concreta, un pla de salut mental que va fer el PP, que després va venir un pacte que durant quatre *nada de nada*, que en aquests moments plantejam tornar-hi fer feina fent les dues coses imprescindibles, un pla estratègic, per al qual és imprescindible un comitè tècnic; tots feim feina en aquesta direcció. Per tant, amb molt de sentiment no vos acceptarem cap de les esmenes, perquè ens semblen absolutament ridícules i fora de context.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments, algunes rialles i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, podem passar a la votació d'aquesta proposició no de llei. Passam a la votació.

Tornarem votar, perquè veig que no ha anat bé. Sí, sí ha anat bé, ha anat bé, perdó, perdó, perfecte; idò, 25 a favor -no és que vulgui canviar la votació...

(Remor de veus)

Bé, tornam votar, si els sembla bé. Un momentet, passam a la votació.

31 vots a favor, cap en contra, 25 abstencions. Per tant, queda aprovada aquesta proposició no de llei.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 8627/04, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a suport a la candidatura de Madrid per organitzar els Jocs Olímpics del 2012.

Finalment, debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 8627/04, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a suport a la candidatura de Madrid per organitzar els Jocs Olímpics del 2012. Té la paraula el Sr. Fernando Rubio.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltíssimes gràcies, Sr. President. Presentam avui, des del Grup Parlamentari Popular, aquesta proposició no de llei, relativa a donar suport a la candidatura de Madrid per organitzar els Jocs Olímpics del 2012. I abans de començar la meva intervenció, vull anunciar que per part del nostre grup estam disposats a retirar el punt 3 d'aquesta iniciativa, per la qual es deia: "El Parlament de les Illes Balears lamenta i rebutja les actituds i manifestacions insolidàries que contra la candidatura de Madrid 2012 i, en conseqüència, contra la subseu de Palma, han expressat conegudes personalitats públiques i dirigents polítics". I no la retiram, no perquè no estiguem en contra, sinó que no la retiram pels següents motius ...

(Remor de veus)

... en primer lloc, la retiram, perdoni, la retiram perquè donam per descomptat que aquestes afirmacions són rebutjades per tota la classe política i totes aquestes actituds contràries al que seria fer uns jocs olímpics dins una ciutat com pugui ser Madrid i l'afectació que pugui tenir la nostra ciutat de Palma, doncs, evidentment, tot el que sigui rebutjar o anar en contra d'aquesta actuació o esdeveniment polític vostès no hi estaran a favor.

I en segon lloc, també perquè consideram més important el fet que avui es pugui arribar a un consens unànime per part de totes les forces polítiques i de tots els grups parlamentaris més que entrar a debatre un tema en el qual doncs per ventura qualcú no se sentiria massa còmode, o per ventura podria ser motiu de discrepància. Per això consideram oportú llevar aquest punt 3 i centrar-nos en el que serien les qüestions capitals d'aquesta proposició no de llei. A més a més, creim que no hem de donar un excessiu a aquells que, en fi, cada vegada que es passegen per altres països, cada vegada que van i diuen qualque cosa, doncs fan de les seves.

Sí que consideram que és molt important que aquesta iniciativa surti endavant perquè, en primer lloc, volem ser solidaris i donar tot el nostre suport a la ciutat de Madrid, i ho volem fer amb els mateixos termes amb els quals es va donar aquest suport a la ciutat de Barcelona quan, a l'any 1992, va fer els seus jocs olímpics, va ser, sense cap dubte, una fita i un esdeveniment esportiu molt important, no només per a Barcelona i per a Catalunya, sinó per a tota Espanya.

A més a més, aquell acord va ser unànime entre totes les forces polítiques, acord entre tots els sectors, totes les institucions públiques i va ser un acord total a tota Espanya. Per tant, aquell impuls que es va donar als jocs olímpics, a les Olimpíades de l'any 1992, i que, a més a més, va ser un esdeveniment que molts dels experts en temes d'olimpíades i temes esportius, varen dir que varen ser les olimpíades o els jocs olímpics més importants i més ben organitzats des de fa moltíssims d'anys.

També consideram que és important, no només per aquest fet, donar el nostre suport, sinó també perquè consideram que aquesta iniciativa implica també donar suport a la nostra capital, a la nostra ciutat de Palma. Com saben tots vostès, Palma serà subseu de vela i per tant això implicarà que aquest esdeveniment esportiu també impliqui les Illes Balears. Conseqüències que seran del tot positives, no només per l'esdeveniment esportiu en si, sinó també per totes les conseqüències econòmiques, empresarials, de feina, turístiques, que aquesta situació produirà.

Consideram que les Illes Balears, per tant no només és important perquè nosaltres considerem que és bo per als nostres interessos, sinó que també consideram que per als interessos de la vela en si també és molt important que la seu sigui a les nostres illes; unes illes, concretament la ciutat de Palma, que està absolutament acostumada a la pràctica de l'esport de la vela, i hem de recordar que la regata Breitling, Copa del Rei, el trofeu Comte de Barcelona, Princesa Sofia són, doncs, una sèrie de pràctiques esportives que ja des de fa molts anys es

practiquen a la nostra ciutat palmesana, a les nostres Illes Balears. I per tant, estam convençuts que aquesta ciutat a l'illa de Mallorca podrem donar l'alçada que l'esdeveniment esportiu d'uns jocs olímpics requereix, i per això consideram que és molt important.

Sí que també volem dir que a part del que seria la fita estrictament esportiva, també aquests jocs olímpics implicarien que Palma sigui una ciutat de referència a tot el món, ens convertiríem en un punt de referència que no passaria desapercebut per cap país del món i per tant implicaria una promoció de les nostres illes i de la nostra capital rotundament positiva i important. Suposaria també una potenciació del nostre turisme, d'un turisme de qualitat, i es milloraria d'una manera clara el que serien tots els sectors empresarials, altres tipus de sectors, també es millorarien les condicions laborals, es potenciaria una feina clara i concreta que seria el desenvolupament d'aquest esdeveniment i també una millora clara i evident de les instal·lacions i de les infraestructures per poder desenvolupar aquesta tasca. Per tant, tot són conseqüències positives i crec que no pot passar desapercebut per cap força política ni per cap representació.

En ares al consens, nosaltres ja hem deixat clar al principi de la meua intervenció que estam disposats a retirar aquest tercer punt, per si hi podia haver qualque tipus de discrepància.

I també ens volem pronunciar a les dues esmenes que ha presentat el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, que les tenc aquí i parlava de promocionar els caves i els vins de Catalunya i de les Illes Balears, i també una altra referida a la Copa Amèrica. Bé, ja que nosaltres hem cedit en aquest punt tercer, sí que li demanam també que faci aquest esforç el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, amb el compromís que si vostès, a una altra iniciativa, a una altra proposició no de llei, a part d'aquesta, perquè, des del nostre punt de vista no té massa a veure, però bé, això és discutible, vostès la presenten, segons quin fos el tipus de redacció i els termes en què fos presentada, nosaltres no tendríem cap inconvenient de manifestar també el nostre suport.

Per tant, esperam que pugui satisfer aquests dos punts a tots els portaveus dels grups parlamentaris. Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rubio. Pel grup parlamentari té la paraula, ha presentat dues esmenes d'addició, RGE núm. 4306 i 4307/05, i té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La veritat és que he quedat molt desmotivats després d'aquesta intervenció que retira el punt 3 d'aquesta proposició no de llei, perquè hem de parlar clar, el punt 1 és una declaració d'intencions, que el Parlament dóna suport a la candidatura olímpica Madrid 2012, realment la influència que tindrà aquest acord damunt el comitè olímpic a l'hora de decidir quina ha de ser la seu, hem de reconèixer que no en tindrà massa.

La segona qüestió, que el Govern doni suport a Palma com a subseu olímpica o seu de vela, nosaltres donam per suposat que el Govern donarà suport a Palma, o no? No devia ser aquesta la intenció de la proposició no de llei? Hem de ser clars, i clar, el Sr. Munar deia: és que els del PSM no entenen res mai; bé, això ho havíem entès perfectament, el tema era el punt 3, perquè aquesta proposició no de llei es presenta el mes de desembre, pocs dies després de les declaracions de la persona, que no ha estat anomenada aquí i que jo tampoc no anomenaré, que va fer referència a fer el boicot a Madrid com a seu de les Olimpíades 2012, unes paraules que després varen ser retirades i que varen donar peu a una polèmica sobre si s'havia de fer el boicot als productes catalans i entre ells al cava. Cosa que ha provocat, amb una certa ironia, la presentació d'aquestes dues esmenes, i ja els advertesc que teníem intenció de què no es posassin a votació, simplement volíem, també des d'aquest punt de vista, expressar el nostre rebuig que s'utilitzi el Parlament com a plataforma, com a altaveu de polèmiques estatals que al nostre entendre són estèrils, i molt més quan provoquen l'enfrontament d'uns pobles contra uns altres pobles de l'Estat.

Per tant, vist que el Partit Popular ha retirat aquest punt 3, nosaltres també descafeïnam la intervenció que teníem prevista i ens anirem a dinar tranquils i el dinar no ens farà mal, i per tant tota la defensa que volia fer de Palma, com a seu de la Copa Amèrica i les elucubracions sobre per què va perdre davant València els aparcarem; també aparcarem totes les referències a la promoció dels nostres productes i donarem suport a Madrid com a seu olímpica i ens congratularem.

Ara, això sí, de vegades, amb una certa tristesa, comentam amb els nostres companys quan el Parlament perd nivell i ens feim aquesta reflexió amb veu alta, i deim: i tants d'esforços, tantes lluites, tants d'anys per tenir autonomia perquè llavors el Parlament del nostre país perdi tant nivell? Aquest era un dels dies que haguéssim dit: i per a això tants d'esforços, per a això tenir autonomia? Bé, realment hem reconduït la situació i donarem suport a aquesta proposició no de llei tal com ha defensat el Sr. Rubio.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Dolça Mulet.

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

Gràcies, Sr. President. La possibilitat que la ciutat de Madrid pugui acollir els Jocs Olímpics del 2012 ha de rebre, sense dubte, el suport d'aquest Parlament de les Illes Balears. D'entrada pareix més lògic que els ciutadans de les Illes Balears donin el suport a la candidatura de Madrid i no la donin a París, Londres, Moscou o Nova York, i per tant el Parlament de les Illes Balears, representant aquest sentiment dels ciutadans, s'ha d'afegir a aquest suport.

Però a més a més hi ha un altre motiu que fa que aquest Parlament s'hagi de sumar a l'esperança que la candidatura de Madrid sigui seleccionada i aquest motiu no és, ni més ni

manco, de ser així, que Palma sigui la subseu de l'olimpiada de les proves de vela. I aquest és un motiu, com he dit, molt important i amb molt de pes, que pot suposar no tan sols inversions en matèria esportiva, sinó també una forta projecció internacional, ja que centenars de milions de persones seguiran les olimpíades a través dels mitjans de comunicació. I aquesta és una oportunitat extraordinària per demostrar no tan sols que tenim una ciutat, que tenim una badia, que tenim una illa extraordinària, sinó que també tenim capacitat d'organitzar feina i una feina d'alçada, com pot ser l'organització de la subseu de vela a la ciutat de Palma.

Per això hem de donar suport a la candidatura de Madrid 2012 deixant de banda altres interpretacions que sempre cerquen mediatitzar políticament el que ha de ser. Per tant, és bo per a la ciutat de Palma i és bo per a Mallorca, i nosaltres, el meu grup d'Unió Mallorquina, li donarem suport.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mulet. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sí, Sr. President, senyores i senyors diputats. Una vegada que el portaveu del Partit Popular en tribuna parlamentària ha reconegut que era bo per a l'èxit d'aquesta proposició no de llei, que les olimpíades es pugui fer a Madrid, retirar tot element partidista d'aquesta discussió, donarem suport a aquesta proposició.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Realmente, cuando vi esta proposición de apoyo a la candidatura de Madrid, me acordaba de aquellas ferias medievales en las que, como había menos atractivos y menos tecnología que en la actualidad, una de las atracciones más frecuentes era que los maestros de esgrima, los que eran hábiles con la espada, que iban a la ferias, ponían la boina en el suelo y los mozos del pueblo que así lo deseaban echaban un cuarto a la boina y tenían derecho a cruzar su espada con el maestro de esgrima durante un rato, y de ahí viene que se hable de gente aquéllos que son ávidos y prestos a echar un cuarto de espadas, es decir, eran aquellos mozos del pueblo que siempre que venía la feria echaban el cuarto de espadas para entrar en el combate y así pues desfogar el ímpetu juvenil, normal, con una de las aficiones propias de aquella época. Y así he visto esta proposición, puesto que no es sino echar un cuarto de espadas el tratar de convertir lo que son los juegos olímpicos, una cosa en la que hemos de coincidir y que todos hemos de estar de acuerdo y apoyar al máximo en un tema de discusión que era en

lo que consistía el punto 3 de la propuesta hecha por el Grupo Parlamentario Popular.

Retirada el punto éste de la propuesta, porque, según dice su portavoz, se supone que todos estamos de acuerdo, vamos a pasar a aquellos puntos en los que se supone que no estamos de acuerdo, que es "El Parlament de las Illes Balears expresa su apoyo a la candidatura de la ciudad de Madrid para organizar los Juegos Olímpicos del 2012"; bueno, en este sí que estamos de acuerdo todos. Entonces, si retiramos el otro porque estamos de acuerdo, casi teníamos que haber retirado ese también, es decir, por el mismo argumento.

Pero en fin, más allá de argumentos dialécticos, simplemente decir que nos parece muy bien y muy positivo el hecho de que se preste el apoyo parlamentario a la organización por parte de Madrid de los Juegos Olímpicos del año 2012, y por supuesto a que Baleares sea subseu olímpica por medio de la ciudad de Palma.

En cuanto al segundo punto, "El Parlament de las Illes Balears que insta al Govern de las Illes Balears para que dé el máximo apoyo institucional a la candidatura olímpica", pues me gusta ver que el Partido Popular viene a las nuestras: a este gobierno para que funcione hay que instarlo, hasta el propio Grupo Parlamentario Popular reconoce que a este gobierno si no se le insta, ahora para instarlo van a tener problemas, al presidente lo instarán por telegrama, porque así no lo van a coger, y al Willy Fox que está buscando una localización en China para nuestra industria perlera pues también tendrán que citararlo de alguna manera, porque es difícil cogerlo por aquí a este hombre también. Es decir, la mitad del Gobierno no está y la otra, pues, habrá que instarles, porque si no, de *motu proprio*, no habrían prestado apoyo, esto es lo que está diciendo el Grupo Parlamentario Popular, esto es lo que está diciendo: que hay que instarlos.

No, si a la paradoja llegaron ustedes, creo que fue en la anterior ley de acompañamiento a los presupuestos, no ésta, sino la anterior, por la cual el Gobierno hacía una ley por la cual pedía que se le instara, en la ley de acompañamiento al presupuesto, y llegaba el propio gobierno a pedir que se le instara a sí mismo, no se si acordarán las señoras y señores diputados en la ley de acompañamiento a los presupuestos. Bueno, pues, ese gobierno que tanto necesita de ánimo, pues que tenga el ánimo entusiasta de la cámara y que no falte el nuestro, de modo entusiasta, por telegrama, por télex al otro señor que está más allá de las fronteras y a los que encuentren por aquí, pues, hombre que los espabilen un poco y les instamos a dar el máximo apoyo institucional a la candidatura olímpica.

Pero, en general, para qué se ha presentado pues esta moción aquí, perdón, esta proposición no de ley, ¿para qué se ha presentado? Bueno, por dos motivos: el primero ya lo hemos dicho, que es pues para generar esa cierta crispación, echar ese cuarto de espadas y tener un poco de discusión al respecto. Y el segundo punto, que es lo más dramático, que es para restarle cupo a la oposición, porque si por el resto estamos todos tan de acuerdo ¿qué se consigue de esta manera? Lo que consiguen, con la ayuda también de los señores consellers que están preparando durante toda la semana las preguntas que les tienen

que hacer a los señores diputados del Grupo Parlamentario Popular, consiguen ir restando cupo a los demás. ¿Por qué? Porque no quieren que se controle al Gobierno. Yo en su lugar también tendría miedo de que se controlara al Gobierno, porque no tienen ninguna confianza en el Gobierno, el propio señor Matas en privado lo reconoce: este gobierno, tal y cual, etcétera, siempre protesta del mismo. Pues por eso tratan de cortar el cupo tanto en preguntas como en iniciativas parlamentarias, ese es el segundo objetivo.

Por lo tanto, una noble misión, como es la de defender una candidatura olímpica, tiene dos peros a lo que es la propia actividad parlamentaria puestos por debajo, y esto es lo que hemos de rechazar y queremos denunciarlo desde aquí. El deporte, al final, les importa muy poco, el deporte sólo lo utilizan como una máquina de sacar votos en lo que pueden, y sin parar en medios; hace poco veíamos como el propio presidente, el Sr. Matas, utilizaba la figura de la Casa Real en un comité al que él presidía sin autorización de la Casa Real con tal de aparecer al lado, no tuvo bastante con la visita de Su Alteza Real el Príncipe de Asturias sino que, además, utilizó, de forma incorrecta y sin autorización, el nombre de la Casa Real y se lo puso a su lado en un comité organizador de un supuesto campeonato mundial, que, por supuesto, no se ha hecho para nada. Por eso le digo, el deporte sólo lo utilizan.

Bien, del éxito de Barcelona 92, pues sin duda fue un gran éxito y demuestra que cuando hay mucha gente unida detrás de un proyecto pues el proyecto éste sale adelante y tiene éxito; ahora, los únicos que están un poco tibios, si os acordáis de Barcelona 92, era el Partido Popular de Baleares que no estaba muy de acuerdo con el apoyo a la sede olímpica de Barcelona, no estaba muy de acuerdo; no estaba muy de acuerdo porque pretendía, con un criterio que en cierto modo podíamos compartir pero en cierto modo no, pretendía que aquí fuera la sede de vela, cuando en Barcelona había un proyecto con respecto a la vela muy importante, recuerdo de las hemerotecas que así fue. Pero en fin, olvidémonos del pasado.

Hay que conseguir la unión de las instituciones y para ello el Grupo Parlamentario Popular o el Partido Popular en su conjunto puede contar con nuestro apoyo, estamos dispuestos a hacer todo lo posible para que la Sra. Aguirre y el Sr. Gallardón aparquen sus diferencias y colaboren en pro de este proyecto, si quieren nuestra mediación sin ninguna duda se la ofreceremos, no sea que acaben como aquéllos de Alicante o Murcia que acabaron sentados encima de una urna dándose golpetazos el día de unas elecciones para cuestiones de tipo interno dentro del Partido Popular. Si ellos dos se ponen de acuerdo, y si no se ponen de acuerdo, estamos nosotros para echarles una mano también en ello, si en algo podemos ayudarle.

Sumemos esfuerzos, consigamos estar todos juntos detrás. Eso sí, les quería pedir solamente que no pidieran la ayuda del Sr. Douglas, puesto que cuando apareció para darnos una ayudita para la Copa de América creo que tardamos una semana en perder la nominación. Por eso contemos con todos los demás, no con los que ya han tenido algún que otro fracaso histórico, aunque les haya costado mucho dinero contar con su apoyo, y confiemos que en un futuro el Grupo Parlamentario Popular, si tiene alguna moción que presentar o alguna

proposición que quiera presentar, pues que tenga un alto interés en si misma y que no se haga con los motivos espúreos a que nos hemos referido ya en nuestra intervención.

Nada más, Sr. Presidente.

(Aldarull a la sala i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Sr. Rubio, té la paraula.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Yo simplemente quería dirigirme al Sr. Diéguez porque es usted genio y figura. Cuando no hay acuerdo me parece muy bien que usted utilice este debate, pero cuando hay acuerdo hacer este tipo de discurso para lucirse, por lo que a usted le hubiera gustado decir pero que no ha podido porque hay consenso y hay acuerdo, pues sinceramente me parece mal. Claro que entiendo que usted haya necesitado desfogarse porque le ha tocado intervenir el último, y evidentemente usted estaba ahí aguantando todo lo que le hubiera gustado decirnos a los del Partido Popular y no ha podido evitar la oportunidad.

(Més remor de veus)

De todas maneras sí que me gustaría decirle, Sr. Diéguez, que ya que todo su grupo parlamentario ha hecho una excursión a fuera para ver a los medios de comunicación, se podrían haber puesto la pulserita y por lo menos hubiera servido para algo y hubieran hecho promoción de los juegos olímpicos y de la sub-vela aquí en nuestra comunidad autónoma. Pero en fin...

(Continua la remor de veus)

En fin, es igual, es cuestión de talante. Nosotros hubiéramos preferido otro discurso, pero no lo hemos conseguido porque parece ser que con usted no hay manera.

I també voldria comentar al portaveu del PSM-Entesa Nacionalista que per a nosaltres no és una pèrdua de nivell el fet d'intentar arribar a un consens o a un acord polític. Si per a vostè això és pèrdua de nivell, idò en aquest punt no estam d'acord.

I per la resta moltíssimes gràcies a tots els grups parlamentaris per la unanimitat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Bé, vist el debat, aquesta presidència entén que s'aprova per assentiment.

Idò si és així, s'aixeca la sessió.

Correcció d'errates del Diari de Sessions del Ple del Parlament de les Illes Balears núm. 62.

Pàgines 2946 i 2955. L'enunciat de la pregunta RGE núm. 4073/05, ha de ser el següent:

RGE núm. 4073/05, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, **relativa a propaganda d'un espectacle per part de la Conselleria d'Educació i Cultura.**

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS